Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΤΟΠΙΚΑ

Αλλαγές στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης: υποχωρεί ο εκβιασμός για «στάση πληρωμών», ενώ το «κόμμα των τραπεζών» αναζητεί άλλες μορφές πανικού για να πιέζει

ΟΤΑΝ ΤΑ ΜΜΕ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΠΑΝΙΚΟ

Η περασμένη βδομάδα είχε τρία χαρακτηριστικά: από τη μια, υπήρξε μια τάση να καταγραφεί, αρχικά, ένα είδος σύγκλισης με την τρόικα. Ακολούθως, προέκυψε ένας νέος γύρος πιέσεων για υποταγή στην τρόικα – με τη δικαιολογία ότι «χάνεται χρόνος». Εδώ, όμως, υπήρχε και μια μικρή μετατόπιση: η υστερία για τη «στάση πληρωμών» που χρησιμοποιείτο ως μηχανισμός εκβιασμού, φάνηκε να υποχωρεί αισθητά. Και αυτό φάνηκε να αντικατοπτρίζει και μια σειρά φημών και ερμηνειών ότι είχαν βρεθεί «τρόποι» για «άντληση κεφαλαίων». Η τρίτη διάσταση ήταν ένα είδος φημών, που προέρχονταν από το Βερολίνο και οι οποίες φαίνονταν να είχαν ως στόχο να κατασκευάσουν και πάλι εσωτερικούς μοχλούς πιέσεων για αποδοχή «θέσεων της Τρόικα», χωρίς διαπραγμάτευση. Φάνηκε, πάντως, να υπάρχει και διαφοροποίηση στο εσωτερικό της τρόικα με φήμες να φέρνουν το ΔΝΤ να διαφοροποιείται – όπως και σε άλλα ευρωπαϊκά μνημόνια – διαφωνώντας με

την μονομερή λιτότητα και δίνοντας έμφαση και στην ανάπτυξη. Στο παρασκήνιο των εσωτερικών πιέσεων, που χρησιμοποιούν εξωτερικές πληροφορίες, βρίσκονται, βέβαια, οι τράπεζες και οι μαύρες τρύπες των αναγκών τους – και των διαπλοκών τους. Και σε αυτό το πλαίσιο, η έννοια του «μνημονίου» γίνεται ρευστή. Μάλλον, έχουν προκύψει αλλαγές στο ευρύτερο πλαίσιο που μπορούν να καταγραφούν μόνο ως ερμηνείες στο παρόν στάδιο.

Κάτι άλλαξε στο παρασκήνιο: η γεωπολιτική, ως το πλαίσιο της διαπραγμάτευσης

Την Δευτέρα 29/10, κυκλοφορούσαν φήμες από τον ΔΗΣΥ ότι η κυβέρνηση είχε εξασφαλίσει την ανανέωση των υποχρεώσεων της - ή τέλος πάντων δάνεια για τις ανάγκες της - οπότε η πιθανότητα να μην υπογραφεί μνημόνιο μέχρι τον Φεβρουάριο, άρχισε να εμφανίζεται ως ένα ρεαλιστικό και τρομακτικό - έλεγαν οι φήμες - σενάριο για την Πινδάρου. Οι αρχικές φήμες, βέβαια, απέδιδαν τη σωτηρία από τις πιέσεις, σε συγκεκριμένους επενδυτές. Την Τρίτη – Τετάρτη, το σκηνικό διαφοροποιήθηκε. Οι ανακοινώσεις για τις αδειοδοτήσεις άρχισαν στρέφουν τις φήμες δυτικά – σε ιταλικές ή γαλλικές τράπεζες. Ταυτόχρονα, άρχισαν να κυκλοφορούν σενάρια για το ρωσικό δάνειο. Έκανε εντύπωση, όντως, η πρόσκληση της πολιτικής ηγεσίας στη Μόσχα, αλλά και κάθοδος αντιπροσωπείας της ρωσικής Δούμας στην Κύπρο. Σε αυτό το πλαίσιο, αναπτύχθηκε ένα νέο σενάριο: η αρχική προσπάθεια Πούτιν –Χριστόφια είχε συναντήσει προβλήματα, καθώς ο Κύπριος πρόεδρος διαπραγματευόταν με το Ρώσο. Σε αυτό το πλαίσιο, θα μπορούσε να εντάξει κάποιος και τη δήλωση του Α. Κυπριανού ότι είχε υποβληθεί μια νέα πρόταση στη ρωσική πλευρά, η οποία το σκεφτόταν - υπήρχε μεν "βούληση, αλλά έπρεπε να ειδωθούν και οι ανάγκες". Αυτή η εκδοχή μπορεί να ερμήνευε την καθυστέρηση στη ρωσική απάντηση, αλλά παράβλεπε και δύο στοιχεία που είχαν προκύψει από την επίσκεψη των πολιτικών ηγετών/υποψηφίων στη Μόσχα: τη δήλωση Λιλλήκα ότι η ανησυχία της Μόσχας ήταν να μην θεωρηθεί το δάνειο της δευτερεύον σε σχέση με αυτό της τρόικα, αλλά και το γεγονός - το οποίο είχε επισημάνει και ο Γ. Φράγκος, στα παραπολιτικά του Φιλελευθέρου - ότι η υποδοχή του Α. Κυπριανού έγινε στο πιο ψηλό θεσμικό επίπεδο. Αν δει κάποιος και τη συμμετοχή, πια, της Ρωσίας στην υπόθεση του κυπριακού φυσικού αερίου, είναι έκδηλο ότι η Μόσχα είναι μέσα στο

κυπριακό παιχνίδι. Σύμφωνα, μάλιστα, με μια φήμη, η συνάντηση του Α. Κυπριανού με τον αμερικανό πρέσβη, πριν την αναχώρηση του για τη Μόσχα, δεν ήταν τυχαία – αποτελούσε και μια προσπάθεια να καθησυχαστεί η αμερικανική πλευρά για τις σχέσεις Κύπρου-Μόσχας. Υπάρχει, κατά συνέπεια και το σενάριο της στρατηγικής χρήσης του χρόνου.

Το «κόμμα των τραπεζών» ασκεί νέες εσωτερικές πιέσεις προς την κυβέρνηση και τα ΜΜΕ αναπαράγουν: Όταν το δάκτυλο έδειχνε το φεγγάρι, μερικοί κοίταζαν το δάκτυλο

Θα μπορούσε να τα δει όλα αυτά κάποιος ως φήμες. Ωστόσο, είναι σαφές ότι την περασμένη εβδομάδα παίχτηκαν δύο σημαντικά παιχνίδια: ένα οικονομικό, που διασταυρώθηκε με τη γεωπολιτική και ένα οικονομικό, που διασταυρώθηκε με την τρόικα. Εδώ, θα εστιάσουμε στο δεύτερο. Ενώ οι συζητήσεις για το φυσικό αέριο κυριαρχούσαν, ξαφνικά τα τοπικά ΜΜΕ επανήλθαν, φορτικά σχεδόν, στην τρόικα. Την Πέμπτη, κυριάρχησε μια γενικόλογη αναφορά του Σόιμπλε ότι το κυπριακό μνημόνιο θα συζητηθεί το 2013, ενώ την επομένη, ο Φιλελεύθερος, που φαίνεται να έχει μετατρέψει τον εταιρικό φόρο σε κυρίαρχο ζήτημα, είχε νέο πρωτοσέλιδο για πιέσεις για τον εταιρικό φόρο. Το κλίμα, λοιπόν, έφυγε από το φυσικό αέριο και για να κατασκευαστεί και πάλι αίσθημα κρίσης, αλλά και για να ενισχυθεί η εσωτερική πίεση στην κυβέρνηση για υποχωρήσεις – παραβλέποντας σκόπιμα τις επιπτώσεις των αδειοδοτήσεων στις συζητήσεις με την τρόικα ή τις ανάγκες του κράτους. Ήδη, τις προηγούμενες μέρες υπήρχε ένα αίσθημα ότι προχωρούσαν οι διαπραγματεύσεις, αλλά ξαφνικά οι «διαρροές» από το Βερολίνο, διογκωμένες ή μη, μεταβάλλονταν σε τοπικό μοχλό πίεσης.

Είναι δύσκολο πραγματικά να φανταστεί κάποιος άλλη χώρα, όπου την αντίσταση στις εξωτερικές πιέσεις την κάνει η κυβέρνηση και την πίεση για υποταγή την συντηρούν, όχι μόνο τα ΜΜΕ, αλλά και η πλειοψηφία της αντιπολίτευσης. Και δεν είναι μόνο προεκλογικό το σκηνικό – σαφώς, διαμορφώνεται πια ένα «κόμμα των τραπεζών», το οποίο ασκεί ασφυκτικές πιέσεις. Το ότι το φυσικό αέριο, δίνει ένα αέρα προοπτικής στην κυπριακή οικονομία και μια βάση διαπραγμάτευσης, είναι σαφές. Το κλείδωμα μιας συμμαχίας με τη Γαλλία και την Ιταλία σημαίνει, επίσης, ότι αυτές οι χώρες είναι πια στρατηγικοί σύμμαχοι της Κύπρου. Για να κατανοηθεί η αδυναμία της

κυπριακής δημοσιογραφίας, όσον αφορά στη γεωπολιτική αξίζει να δει κάποιος τα σχόλια για την επίσκεψη Χριστόφια στη Γαλλία. Όχι μόνο πέρασε στα ψιλά, ούτε καν φάνηκαν να υποψιάζονται οι δημοσιογράφοι γιατί ο Ολάντ επέμενε, ξεκάθαρα, στο θέμα του φυσικού αερίου σε μια φαινομενικά εθιμοτυπική επίσκεψη. Στο Φιλελεύθερο, ασχολήθηκαν μέχρι και για το πώς κρατούσε το κεφάλι του και το πώς χτένιζε τα μαλλιά του. Αλλά...

Με αυτά τα δεδομένα, οι γεωπολιτικές κινήσεις της κυβέρνησης, προφανώς, δημιούργησαν ένα νέο πλαίσιο, το οποίο, ούτε η αντιπολίτευση μπορούσε να αμφισβητήσει – ήταν άλλωστε έκδηλο ότι κάτι είχε πάει πολύ καλά από τις δηλώσεις και τις εκτιμήσεις στο εξωτερικό. Οπότε, τα ΜΜΕ γύρισαν σε αυτό που ξέρουν να κάνουν – την κασέτα της αντιπολίτευσης. Όμως και εδώ, υπήρχε ένα μούδιασμα. Ενώ είχε προβλεφθεί και ξαναπροβλεφθει στάση πληρωμών, ο Σιαρλή την προσπερνούσε με τυπικό τρόπο. Όταν, λοιπόν, την Πέμπτη, μετά τη συνάντηση με τον πρόεδρο, ρωτήθηκε ο κ. Αναστασιάδης για το ενδεχόμενο, ξαφνικά άλλαξε θέμα και είπε ότι το σημαντικό ήταν το πρόβλημα των τραπεζών. Σωστό, βεβαίως. Αλλά, επειδή από το προηγούμενο βράδυ είχε ξεκινήσει ένας νέος κύκλος πανικού, η αποστασιοποίηση του ήταν ενδιαφέρουσα. Από τότε, η στάση πληρωμών υποχώρησε – και όταν ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είπε ότι η κυβέρνηση είχε τρόπο άντλησης των αναγκαίων χρημάτων, ο αρχικός πανικός μερικών επιβεβαιώθηκε και τότε το θέμα μετατοπίστηκε. Την Τρίτη, η Αλήθεια είχε νέο σενάριο για δάνειο 1 δις από Μόσχα.

Ο Σόιμπλε και η εισαγωγή κατασκευασμένου άγχους από το Βερολίνο

Αρχικά, την Τέταρτη, είχε εμφανιστεί μια δήλωση του Σόιμπλε ότι η συζήτηση για το κυπριακό αίτημα θα ξεκινήσει το 2013. Ο Σόιμπλε έχει μια διπλή διάσταση: κάνει δηλώσεις για τις εντυπώσεις, όπως όλοι οι πολιτικοί - σε σχέση με την Ελλάδα λ.χ. τηρεί μια σκληρή στάση συμπληρωτικά με την πιο σοφτ στάση της Μέρκελ - ενώ ταυτόχρονα, ρίχνει και διάφορες ατάκες γενικής χρήσης. Η αρχική δήλωση θα μπορούσε να ανήκει στη δεύτερη κατηγορία, καθώς όπως διευκρίνισε το γερμανικό υπουργείο οικονομικών, εννοούσε ότι δεν έγινε καμιά επίσημη συζήτηση, πέρα από τις συζητήσεις στα πλαίσια της τρόικα. Την επομένη, ο Φιλελεύθερος μετέφερε πρωτοσέλιδα τον νέο πανικό

– το θέμα της αύξησης του εταιρικού φόρου – λες και στο κοινωνικό επίπεδο το θέμα της μη-αύξησης είναι αποδεκτό στο βαθμό της ομοφωνίας, που φαίνεται να χαρακτηρίζει την δημοσιογραφική ελίτ, αλλά και τους πολιτικούς. Το υπονοούμενο ήταν ότι αν χάσουμε την ημερομηνία της 12ης Νοεμβρίου, τότε δεν θα πάνε πακέτο το ελληνικό και το κυπριακό μνημόνιο - το ισπανικό χάθηκε ήδη στο δρόμο - άρα θα μπορέσουν μερικές χώρες να θέσουν θέμα εταιρικού φόρου. Δηλαδή, η λογική ήταν ότι θα ξεγελούσαμε τις άλλες χώρες που δεν θα πρόσεχαν, ότι υπήρχε και το κυπριακό μνημόνιο και θα περνούσε. Μια αστεία ρητορική – αν κάτι λ.χ. είναι σημαντικό, δεν θα προσπεραστεί γιατί θα το ξεχνούσαν, τάχα μου, πριν και όχι τώρα. Αλλά οι εκστρατείες της πλειοψηφίας των κυπριακών ΜΜΕ δεν χαρακτηρίζονται από λογική συνέπεια: ο στόχος ήταν να επανέλθει η πίεση για μνημόνιο. Ακολούθησαν μερικές γραμμές από ένα κείμενο του Ρόϋτερς για «insufficient» κυπριακές προτάσεις, για να προκαλέσουν νέα ανακύκλωση άγχους για την απώλεια του «ορόσημου της 12ης Νοεμβρίου». Φυσικά λογοκρίθηκε η πιθανότητα, η λέξη να αναφερόταν στην διαδικασία των διαπραγματεύσεων. Και όσοι στο κυπριακό δεν θέλουν να ακούσουν για χρονοδιαγράμματα στο κυπριακό προσκήνιο, όπως ο κ. Ομήρου, ξαφνικά, απαιτούσαν «αυστηρά χρονοδιαγράμματα».

Και πάλι η ουσία ήταν βέβαια αλλού – να πιεστεί η κυβέρνηση να καλέσει την τρόικα και να δεχτεί τους όρους της. Όταν ο Χριστόφιας, ξεκαθάρισε ότι θα «καλέσουμε» και δεν θα «παρακαλέσουμε» την τρόικα (και κατά συνέπεια, θα διαπραγματευτούμε) – εννοώντας ότι θα γίνει διαπραγμάτευση και όχι απλή αποδοχή - η δυσφορία στα ΜΜΕ ήταν διάχυτη. Το «κόμμα των τραπεζών» - αυτό το κύκλωμα από διάφορους χώρους που άντλησε κέρδη και οφέλη από το τραπεζιτικό σύστημα και τώρα προσπαθεί να το συγκαλύψει – προφανώς, ελέγχει αποφασιστικά τα πρωτοσέλιδα των ΜΜΕ. Όταν, ακόμα και η δήλωση του Προέδρου για διαπραγμάτευση και για αξιοπρέπεια, γίνεται στόχος επίθεσης….

Η πραγματικότητα είναι ότι χωρίς το λογαριασμό των Τραπεζών γίνονται απλώς εικασίες

Δεν είναι μόνο ότι αργά ή γρήγορα θα τεθεί θέμα εταιρικού φόρου – αλλά όχι τώρα. Το θέμα ευρύτερα είναι ότι σε μια σειρά θέματα η διαπραγμάτευση φαίνεται να έχει κερδίσει πράγματα για τις κυπριακές θέσεις. Άρα, πρέπει να συγκαλυφθεί το ότι η διαπραγμάτευση αποδίδει – έτσι και αλλιώς, οι περισσότεροι - με εξαίρεση την αντιφατικότητα της ΕΔΕΚ που θέλει και μνημόνιο και «αγώνες» - ήθελαν το μνημόνιο από τον Ιούλιο. Στο βάθος, όμως, υπάρχει μια πιο ουσιαστική αλήθεια, την οποία είπε και ο Σιαρλή: αν το βασικό πρόβλημα, είναι το ζήτημα των τραπεζών, τότε η αξιολόγηση από τον οίκο στον οποίο ανατέθηκε το ζήτημα, θα έρθει τον Ιανουάριο. Και ήταν σαφές, ότι ένα από τα μεγάλα ζητήματα που εκκρεμούν με την τρόικα (και άρα υπάρχει 'insufficient' σύγκλιση) είναι και τα ζητήματα που αφορούν την ανακεφαλαιοποιηση των τραπεζών – η τρόικα λ.χ. βλέπει ένα ποσό ανάμεσα στα 9 και τα 12 δις, ενώ η Κύπρος βλέπει ένα ποσό γύρω στα 6,5 δισ. Άρα, οποιαδήποτε εκτίμηση, θα χρειαστεί επαναδιαπραγμάτευση, αν είναι πιο μικρή από το τελικό ποσό που θα είναι αναγκαίο. Βέβαια, ο Σιαρλή είπε ότι αν αποφασίσουμε ένα ποσό, το οποίο θα είναι πιο μεγάλο δεν υπάρχει πρόβλημα. Το ζήτημα, και το ξέρουν όλοι, είναι ότι οι ανάγκες των τραπεζών θα είναι πιο μεγάλες. Και εδώ, κανένας δεν τολμά να αναφέρει δημόσια τον κίνδυνο από την υπερεπεκταση των Τραπεζών στην Ελλάδα: εκεί υπάρχουν 24 δις, ενώ το κυπριακό ΑΕΠ είναι μόλις 18 δις. Και βέβαια, αυτά χρήματα συμπεριλαμβάνουν και τα 3 δις, που πήρε με την βοήθεια του Δημοσίου, ο τραπεζιτικός τομέας το 2009. Με ανάλογη βοήθεια από όσους σήμερα φωνάζουν για «μνημόνιο χθες». Και το κενό των Τραπεζών φάνηκε και από τις αναφορές του Φιλελευθέρου της Κυριακής. Σύμφωνα με το κύριο άρθρο του οικονομικού Φιλελευθέρου, ζητήθηκε, ήδη, ενδιάμεση έκθεση από την Pimco. Και το πρόβλημα, βέβαια, είναι πια διπλό: από τη μια είναι τα επισφαλή δάνεια στην Ελλάδα, από την άλλη το μέγεθος των δανείων στην Κύπρο. Και τα επιτόκια συνεχίζουν να είναι ψηλά, αφού ακόμα και όταν είχαν χρήματα οι τράπεζες, τα διοχέτευαν στο εξωτερικό.

Μια άλλη διάσταση του θέματος των Τραπεζών είναι και το ζήτημα της ανακεφαλαιοποίησης από τον ESM: φαίνεται ότι το ΔΝΤ υποστηρίζει την θέση για άμεση χρηματοδότηση των Τραπεζών κάτι που βρίσκεται υπό συζήτηση στην Τρόικα. Και προφανώς, η Κυπριακή περίπτωση έχει να κερδίσει από τις σχετικές συζητήσεις που γίνονται και για το ελληνικό μνημόνιο. Αλλά, για τα

κυπριακά ΜΜΕ ο χρόνος φαίνεται να κυλά μόνο σε σχέση με τις δικές τους πιέσεις στην κυβέρνηση να δεχτεί σκληρούς όρους.

Όταν ομολογεί και η «Αλήθεια» ότι κάτι άλλαξε: γιατί η 12η Νοέμβριου ίσως να ήταν ένας ακόμα μύθος

Η μετατόπιση της έμφασης ήταν εκφραστική και στην Αλήθεια. Στο κύριο άρθρο της πρώτης σελίδας, ουσιαστικά, η εφημερίδα του ΔΗΣΥ απομυθοποιεί μόνη της το παραμύθι της 12ης Νοέμβριου, υπολογίζοντας ότι οι Γερμανία, απλώς, θέλει να καθυστερήσει όσο γίνεται το θέμα των μνημονίων και ότι είναι μεγάλο ενδεχόμενο το όλο θέμα να πάει μέχρι τον Φεβρουάριο. Γράφει, χαρακτηριστικά, η δημοσιογράφος γι' αυτήν την πιθανότητα μετάθεσης:

«Όμως, σε μια προσπάθεια να πέσουν οι τόνοι των αντιδράσεων, το επιτελείο της κ. Μέρκελ προτίθεται να φέρει στο Γερμανικό Κοινοβούλιο σε μια συνεδρίαση - και σε μια ψηφοφορία - και την πρόσθετη χρηματοδότηση της Ελλάδας, αλλά και αυτήν της Κύπρου, όπως και της Ισπανίας, εάν μέχρι τότε η Μαδρίτη έχει προσφύγει στο μόνιμο μηχανισμό. Έτσι εξηγείται κι η περίφημη ρήση του Βόλφγκαγκ Σόιμπλε - της επονομαζόμενης και ... αλεπούς του «γιούρογκρουπ» - ότι η Κύπρος και η Ισπανία δε θα ενταχθούν στο μηχανισμό προ του 2013.»[1]

Σε αυτό το πλαίσιο, σε ένα άλλο σχετικό κείμενο, ο Καρύδης καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η κυβέρνηση και η αριστερά, είτε δεν θα υπογράψουν μνημόνιο, είτε θα γίνουν δεχτοί οι βασικοί όροι που θέτει η κυβέρνηση. Παρά το ότι είναι η Αλήθεια, η οποία δημοσιοποίησε την εσωτερική έκθεση της τράπεζας Κύπρου για το σκάνδαλο των ομολόγων της τράπεζας Κύπρου, ο δημοσιογράφος επιμένει στη λιτανεία ότι «φταίει η κυβέρνηση», αλλά ακούγεται πια σαν να ψάχνει επιχειρήματα για το άγχος, ότι το θέμα θα πάει παρακάτω και θα συνεχίσει. Γράφει χαρακτηριστικά για το κλίμα που διαμορφώνεται:

«Με αυτά τα δεδομένα, η πιθανή κατάληξη του πρώτου μνημονίου δεν θα αγγίζει τις κόκκινές γραμμές που βάζει ο Δημήτρης Χριστόφιας, όπως πχ τα

[1] http://www.alithia.com.cy/el/news/10/29321/%CE%9F%CF%8D%CF%84%CE%B5-%CE%AD%CE%BD%CE%B1-%CE%95%CF%85%CF%81%CF%8E-%CF%80%CF%81%CE%B9%CE%BD-%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%A6%CE%BB%CE%B5%CE%B2%CE%AC%CF%81%CE%B7.htm

θέματα της ΑΤΑ και των αποκρατικοποιήσεων, θέματα τα οποία μπορούν να ξαναβάλουν στο τραπέζι των συζητήσεων και να περιληφθούν στο δεύτερο μνημόνιο. Ένα δεύτερο μνημόνιο που θα συζητηθεί και θα συμφωνηθεί με μια άλλη κυβέρνηση η οποία δεν έχει «εμμονές» ούτε για την ΑΤΑ, ούτε για τις αποκρατικοποιήσεις. Είναι λοιπόν προφανές ότι για όλα τα αδιέξοδα υπάρχει η λύση της επαναστροφής. Αυτή την ξέρουν πολύ καλά οι τροϊκανοί και τα πράγματα εκεί φαίνεται να οδεύουν.»[2]

Μια παρατήρηση του κ. Καρύδη αξίζει αναφοράς, επίσης – σημειώνει ότι η πιθανότητα να αφεθεί η Κύπρος να φτάσει σε «στάση πληρωμών» είναι απομακρυσμένη, γιατί κάτι τέτοιο θα προκαλούσε «αλυσιδωτές αρνητικές επιπτώσεις» στην Ευρωζώνη. Οπότε, γιατί ασκούνται οι εσωτερικές πιέσεις, είναι αξιοσημείωτο.

Ο εταιρικός φόρος σαν φετίχ: η διαπλοκή του με το «ξέπλυμα χρήματος» στο Φιλελεύθερο και τα τοπικά συμφέροντα που προσπαθούν να συγκαλυφθούν

Στις αρχές της εβδομάδας (5 και 6 Νοεμβρίου) τα πρωτοσέλιδα του Φιλελευθέρου, αλλά και οι δηλώσεις πολιτικών της αντιπολίτευσης εστιάστηκαν και πάλι στο «φόβο για αύξηση του εταιρικού φόρου». Μάλιστα, ο Φιλελεύθερος έφτασε κωμικό επίπεδο να προσπαθεί να δημιουργήσει την εντύπωση ότι έχει δήλωση από την Μέρκελ: «Θέτει θέμα και η Μέρκελ». Η "είδηση" αφορούσε σε μια δήλωση του εκπροσώπου τύπου των σοσιαλδημοκρατών της αντιπολίτευσης, ότι η Μέρκελ τους είχε διαβεβαιώσει ότι «θα εγείρει θέμα ξεπλύματος χρήματος». Και μετά λέει ότι το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα θα «θέσει θέμα αύξησης του εταιρικού φόρου στην Κύπρο». Εκτός και αν το θέμα του εταιρικού φόρου, διασταυρώνεται με το θέμα του ξεπλύματος χρήματος, στην κατανόηση της αρχισυνταξίας του Φιλελευθέρου, τότε προφανώς υπάρχει μια σαφής παραπλάνηση στον τίτλο: η Μέρκελ θα θέσει θέμα παρανομιών, ενώ οι σοσιαλδημοκράτες θα θέσουν θέμα εταιρικού φόρου. Το να αποδίδεται στην ηγέτιδα ενός κόμματος η θέση

[2] http://www.alithia.com.cy/el/news/10/29322/H-%CE%BA%CF%81%CF%85%CF%86%CE%AE-%CE%B1%CF%84%CE%B6%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%B1-%CE%A7%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8C%CF%86%CE%B9%CE%B1-%CE%91%CE%9A%CE%95%CE%9B-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CE%B4%CF%8D%CE%BF-%CE%BC%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CF%8C%CE%BD%CE%B9%CE%B1.htm

των αντιπάλων, είναι ενδιαφέρον δείγμα του τί προκαλεί η εκστρατεία πιέσεων.

Όπως αξιοσημείωτο ήταν ότι το τηλεγράφημα του Ρόιτερ τη Δευτέρα, πέρασε εντελώς απαρατήρητο – και όμως, τελείωνε με μια εξίσου, αν όχι περισσότερο, ενδιαφέρουσα φράση (όπως το insufficient): παρέπεμπε στις υπόγειες διαδρομές των γιουγκοσλαβικών κεφαλαίων στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Δεν είναι αυτό το σημείο αναφοράς του «ξεπλύματος χρήματος»;
Αξίζει, λοιπόν, να τεθεί και το ζήτημα ποια συμφέροντα εξυπηρετούν όσοι ξαφνικά ταυτίζουν τις διαπραγματεύσεις για το ποσό που θα χρειαστούμε για να καλύψουμε τις ζημιές και την εξάρτηση των δυο τραπεζών από την Πολιτεία (της μιας απόλυτα, της άλλης μερικώς), με τον «αγώνα» ενάντια στην αύξηση του «εταιρικού φόρου». Μήπως είναι τελικά και «αγώνας», μερικών κυκλωμάτων, για να μην αποκαλυφθούν τα τραπεζικά σκάνδαλα; Οι δικηγόροι έχουν τεραστια συμφέροντα από τον εταιρικό φόρο. Οι Τράπεζες έχουν, επίσης, συμφέροντα στη μη διερεύνηση - αλλά και για την διακίνηση κεφαλαίων. Και το τοπικό κεφάλαιο, δεν θέλει να πληρώσει για τις ζημιές μιας μερίδας του – που είναι και το κέντρο διαπλοκής του- των Τραπεζών. Ίσως αυτό το πλαίσιο να εξηγεί την ξαφνική ευαισθησία…

Και βέβαια, μια σοβαρή συζήτηση γιατί ένας εταιρικός φόρος 11% θα ήταν πρόβλημα, λογοκρίνεται.

Η Γεωπολιτική του Φυσικού Αερίου

Η επιλογή των εταιρειών για το δεύτερο γύρο αδειοδοτησης έγινε, βέβαια, και με τεχνοκρατικά κριτήρια, αλλά και με πολιτικά. Η επιτυχία του δευτέρου γύρου αξίζει να ειδωθεί σε συνάρτηση με τις έρευνες. Αν η Κυπριακή Δημοκρατία δεν προχωρούσε, το 2011, όπως ήταν προγραμματισμένο, στις έρευνες, είναι αμφίβολο αν θα ήταν εφικτό σήμερα. Σε εκείνη τη συγκυρία, βέβαια, τα δεδομένα ήταν απρόσμενα δύσκολα – οι ανακατατάξεις στον αραβικό κόσμο που ξεκίνησαν με την ανατροπή στην Τυνησία και μετά με τη δυτική εισβολή στη Λιβύη, δημιούργησαν ένα ρευστό τοπίο, όπου η

αναγνώριση της κυπριακής ΑΟΖ θα μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση. Ταυτόχρονα, η υστερία την οποία πριμοδότησαν εσωτερικά τα ΜΜΕ και η αντιπολίτευση, σε σχέση με την έκρηξη στο Μαρί, έδειχναν, όχι απλώς, μια έλλειψη κατανόησης των εξωτερικών δεδομένων, αλλά και ένα κλίμα που φαινόταν να προτιμά την προσωρινή συγκάλυψη του σκανδάλου των τραπεζών - γιατί εκεί ήταν η ουσία - παρά την ευρύτερη προοπτική. Όταν τελικά προχώρησε ο δεύτερος γύρος αδειοδότησης, η κρίση των τραπεζών ήταν πια πολύ πιο ορατή και το φυσικό αέριο φαντάζει πια ως η προοπτική απόδρασης από ένα αποτυχημένο μοντέλο ανάπτυξης - το τραπεζιτικό - σε ένα άλλο μοντέλο, με ένα δημόσιο τομέα που θα βασίζεται στα έσοδα από τους υδρογονάνθρακες.

Οι γεωπολιτικές συμμαχίες της αδειοδότησης: ευρωπαϊκές, μεσογειακές και πολλαπλές με ανατολικό φόντο

Αυτό, βέβαια, δεν είναι ακόμα δεδομένο. Οπότε, η στρατηγική επιλογή των συμμαχιών ήταν, μπορεί να πει κάποιος, ενδιαφέρουσα και κλείδωνε πολλαπλά ζητήματα: από τη μια η επιλογή γαλλικών και ιταλικών εταιρειών ήταν μια ξεκάθαρη μεν δυτική επιλογή - αλλά στα σημερινά πλαίσια, ήταν και μια «νότια» επιλογή. Με δεδομένο ότι το Ισραήλ και οι ΗΠΑ είναι, ήδη, εμπλεκόμενοι μέσω του «οικοπέδου 12», η επιλογή της Γαλλίας – Ιταλίας είναι σαφώς ευρωπαϊκή, αλλά και μεσογειακή. Στις παρούσες – αλλά, ίσως και μελλοντικές - αντιπαραθέσεις στην Ευρώπη, τα στρατηγικά συμφέροντα της Κύπρου, αλλά και των ε/κ που είναι πια πολύ πιο απομονωμένοι από όσο φαντάζονται, δένονται με χώρες που διεκδικούν ευρωπαϊκή αυτονομία - απέναντι στις ΗΠΑ λ.χ. - και μεσογειακή συνεργασία. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι και οι δηλώσεις Σόιμπλε στο βαθμό που δεν ήταν απλώς της ροής, μπορεί να εξέφραζαν και μια γερμανική δυσφορία για τη στρατηγική επιλογή της Κύπρου. Το κείμενο του Σπίγκελ για ξέπλυμα ρωσικών κεφαλαίων έχει, βέβαια, πολλαπλές αιχμές: και για τις τράπεζες, αλλά και για τη σχέση με άλλες δυνάμεις. Και ενδεχομένως, η δυσφορία να μην εστιάζεται τόσο στη Ρωσία - από όπου η Γερμάνια παίρνει έτσι και αλλιώς το φυσικό της αέριο -όσο στη δια-του-φυσικού-αερίου κοινοπραξία συνεταίρο, τη Γαλλία.

Υπήρχε, όμως και μια άλλη σημαντική διάσταση – η ρωσική και η άπω-ανατολίτικη. Εδώ, η κυβέρνηση, αν και είναι ο μόνος πόλος στην εσωτερική πολιτική που τονίζει την ανάγκη πολύπλευρων συμμαχιών - αντί του μονοδιάστατου φιλοδυτικού μοντέλου εξάρτησης που εισηγούνται, όσοι δεν αντιλαμβάνονται την απομόνωση των ε/κ στην περιοχή, χωρίς νέες συμμαχίες - κινήθηκε προσεκτικά. Η συμμετοχή της Ρωσίας με δυο εταιρείες, την Νόβατεκ και μια τράπεζα που συνδέεται με τη Gazprom, έγιναν με την πρόσδεση τους στην κοινοπραξία της Τοτάλ -της γαλλικής εταιρείας. Παρόλα αυτά, αποτελούν, επίσης, σημαντικές στρατηγικές κινήσεις στο υπάρχον πλαίσιο: ήταν σαφές ότι οι δυτικές και ιδιαίτερα οι αμερικανικές εταιρείες, είχαν κινητοποιηθεί μέσω των ΜΜΕ για να μπλοκάρουν τη ρωσική συμμετοχή. Βέβαια, με την δεδομένη σχέση της Κύπρου με την Ρωσία, οικονομικά αλλά και πολιτικά σε σχέση με το κυπριακό, ήταν δύσκολο να αναπτυχθεί μια υστερία παρόλο που μια προσπάθεια έγινε. Οπότε, η συμμετοχή της Ρωσίας είναι σαφής αλλά και σε συμμαχία.

Στο υπόβαθρο, όμως, υπάρχει και μια άλλη διάσταση. Η ιταλική Eni, η οποία πήρε το άλλο οικόπεδο, λειτουργεί από μόνη της ως διπλή πόρτα προς μη-δυτικές κατευθύνσεις. Η κοινοπραξία της με την κορεατική εταιρεία είναι και ένα άνοιγμα στην Άπω Ανατολή - αν αυτό θα διασυνδεθεί με την Κίνα ή όχι θα καταστεί σαφές σε κατοπινό στάδιο - αλλά η Eni είναι και η εταιρεία που συμμετέχει ενεργά στην κατασκευή του νότιου αγωγού – του βασικού ρωσικού δικτύου φυσικού αερίου προς και διάμεσου της νότιας Ευρώπης. Σε αυτό το σημείο, η κυπριακή συμμετοχή είχε και στοιχεία κίνησης ματ. Η Eni εργάζεται, ταυτόχρονα, για την δημιουργία ενός αγωγού διαμέσου της Τουρκίας, ο οποίος θα καταλήγει στο Τσεϊχαν – πάνω από την Κύπρο. Αμέσως, η Τουρκία απείλησε ότι θα διακόψει τη συνεργασία με την εταιρεία. Οι απειλές, ωστόσο, είναι εν μέρει κούφια λόγια. Για να λειτουργήσει ο εν λόγω αγωγός, χρειάζεται ρωσικό φυσικό αέριο – και ο αποκλεισμός μιας εταιρείας, προφανώς, θα χρειαστεί και τη συνεργασία της Ρωσίας. Από την μεριά της ιταλικής εταιρείας από την άλλη, τα πράγματα ίσως να είναι πιο απλά – η περιπετειώδης εξωτερική πολιτική της Τουρκίας τους τελευταίους μήνες, την οδηγεί σε αποστασιοποίηση από την συνεργασία με τη Ρωσία, άρα ο αγωγός στο Τσεϊχάν ήταν, ήδη, εν μέρει υπό παγοποίηση μέχρι νεωτέρας. Αν αλλάξουν τα

δεδομένα, η Eni θα έχει ήδη τη ρωσική στήριξη – αλλά και σε περίπτωση λύσης του κυπριακού, θα είναι στρατηγικά τοποθετημένη για εν δυνάμει χρήση των τούρκικων αγωγών.

Και μια δόση σοβαρότητας: ένα κάποιο κλίμα συναίνεσης στη βουλή

Σε αυτό το πλαίσιο, η συνέδρια της επιτροπής Εμπορίου και Βιομηχανίας της Βουλής ήταν μεν έντονη, αλλά τελικά φάνηκε να δημιουργείται ένα κλίμα συναίνεσης. Ήδη, τα κόμματα φάνηκαν να συμπεριφέρονται κάπως πιο σοβαρά. Πέρα από τις υστερίες και τους θεατρινισμούς του Αβέρωφ, ο Λ. Χριστοφόρου του ΔΗΣΥ και πρόεδρος της επιτροπής, φάνηκε πιο συναινετικός από την αρχή, δηλώνοντας ότι υπήρχε καλή συνεργασία με τον Υπουργό Εμπορίου. Ακολούθως, ο Γενικός Εισαγγελέας προσπάθησε να συγκεράσει, κάπως, τις απόψεις, έτσι ώστε να προχωρήσει η κρατική εταιρεία υδρογονανθράκων. Στο τέλος, φάνηκε να υπάρχει ένα κλίμα συναίνεσης – ή τουλάχιστον έτσι δηλώθηκε με φόντο το μέλλον.

Η Αγγλική Σχολή πίσω από τους μύθους: η ανακύκλωση των εθνικιστικών ψεμάτων και η παράδοξη συμπεριφορά του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου

Μετά το 2003, η Αγγλική σχολή υπήρξε το πεδίο, όπου διεξήχθη ένα σημαντικό παιχνίδι για τις μελλοντικές σχέσεις των δυο κοινοτήτων, αλλά και για το περιεχόμενο της ίδιας της εκπαίδευσης στην Κύπρο – στο βαθμο που θα πρεπει να λαμβανει έμπρακτα υπ 'οψιν ότι λειτουργεί σε μια πλουραλιστική κοινωνία και όπου καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του σχολείου θα πρέπει να έχει η σύγχρονη επιστήμη της εκπαίδευσης. Τις τελευταίες εβδομάδες, θέματα που αφορούν αυτές τις διαστάσεις επανήλθαν με δυο τρόπους: ένα εσωτερικό και ένα δημόσιο. Στο δημόσιο λόγο δεν αναφέρθηκε μεν, το όνομα της σχολής αλλα η ανακύκλωση των εθνικιστικών ψεμάτων για την επιχορήγηση των τουρκοκύπριων από μια ομάδα υποστηρικτών του κ. Λιλλήκα, οδηγούσε σε ένα θέμα/μυθολογία που είχε εστιαστεί για ένα διάστημα στο σχολείο και την εκεί παρουσία τουρκοκυπρίων. Στο εσωτερικό

της σχολής υπήρξε μια σημαντική, επίσης, διαφοροποίηση και έμμεση αντιπαραθεση γύρω από την γιορτή του Μπαϊραμιού και πάλι.

Το πώς η μνήμη μπορεί να είναι και επιλεκτική: ποτέ θυμάται κάποιος το Μπαϊράμι και ποτέ όχι

Στο τέλος του Οκτώβρη, έγινε η Γενική Συνέλευση του συνδέσμου γονέων της Αγγλικής Σχολής. Η Συνέλευση συνέπεσε με τη ημέρα της γιορτής του Μπαϊραμιού. Αυτονόητα, μερικοί τουρκοκύπριοι γονείς διαμαρτυρήθηκαν. Αλλά για να γίνουν κατανοητές οι διαμαρτυρίες και το πλαίσιο του αποκλεισμού, θα πρέπει να δούμε την διαδικασία που οδήγησε εκεί.

Στο συμβούλιο του συνδέσμου δεν συμμετείχαν τουρκοκύπριοι, αφού μετά από μια σειρά εκστρατειών ενάντια στους τουρκοκύπριους και τους «προοδευτικούς» γονιούς (και οι δυο ομάδες δαιμονοποιηθηκαν είτε ταυτόχρονα είτε η μια μετά την άλλη), κατάφερε να επικρατήσει μια ομάδα, η οποία έκφραζε την εθνικιστική υστερία της περιόδου 2006-2010 – η οποία βέβαια απέκτησε ιδιαίτερη ένταση μετά το 2008. Η αρχική αιχμή της υστερίας, η οποία εκφράστηκε και στις επιθέσεις εναντίον των τουρκοκυπρίων μαθητών το 2006 μετά από μια εκστρατεία την οποία οργάνωσαν τα ΜΜΕ, είχε να κάμει με την παρουσία των τουρκοκύπριων στο σχολείο – και το πρόσχημα ότι η παρουσία τους οδηγούσε σε «υποβάθμιση» των εθνικών ή θρησκευτικών συμβόλων. Οι τουρκοκύπριοι έγιναν, με αυτήν την έννοια, ένα σύμβολο του αυτονόητου – ότι η αγγλική σχολή είναι ένα πολυκοινοτικό σχολείο[3] και ότι η λειτουργία της θα πρέπει να σέβεται την διαφορετικότητα. Αυτή η υστερία ελεγχόταν κάπως, όταν στην εξουσία ήταν ο Τ. Παπαδόπουλος, ο οποίος ως σύμβολο των εθνικιστών από την μια, αλλά και ως κοσμικό άτομο και πολιτικός ο ίδιος από την άλλη (ήταν ο πρώτος πρόεδρος που διόρισε υπουργό παιδείας, χωρίς την έγκριση του αρχιεπισκόπου), αλλά και λόγω της συνεργασίας του με το ΑΚΕΛ, συντηρούσε μια ισορροπία. Η εκλογή του Δ. Χριστόφια το 2008 οδήγησε σε όξυνση της υστερίας και γιατί στον δημόσιο λόγο άρχισε πια να ακούγεται καθαρά η θέση ότι η Κύπρος είναι κοινή

[3] Αυτό διασφαλίζεται και στο περί Αγγλικής Σχολής Νόμο: "The Law of English School (Management and Control) (Law167) Section 3" states *that "the school should make provisions for all the students (including Muslim) to practice their own religion".*

πατρίδα όλων των κοινοτήτων, αλλά και γιατί η νέα πολιτική πραγματικότητα οδήγησε και σε νέες υπόγειες συμμαχίες. Έτσι, ενώ η συμμαχία φιλελευθέρων και αριστερών βασιζόταν και στην ανοχή ή στην στήριξη μετριοπαθών κεντρώων, το νέο πολιτικό σκηνικό οδήγησε τους απορριπτικούς εθνικιστές του κέντρου να πάρουν μια σαφώς πιο απόλυτη θέση - σε σχέση με την πριν το 2008 κατάσταση - και αναζητήσουν, πια, συμμαχίες στο χώρο της ακροδεξιάς. Με δεδομένο ότι η αγγλική σχολή είναι κατά πλειοψηφία ένα σχολείο της μεσαίας και της αστικής τάξης της Λευκωσίας, αυτές οι τάσεις όταν κινητοποιήθηκαν μπορούσαν να καλλιεργήσουν ένα αμάλγαμα ρατσιστικής, αλλά και αντικομουνιστικής υστερίας. Εκμεταλλευόμενοι αδυναμίες του καταστατικού, το οποίο αποδημοκρατικοποίησαν περαιτέρω, περιορίζοντας τον αριθμό των μελών του Συμβουλίου, το οποίο αντικαθίσταστε κάθε χρόνο στο ένα τρίτο του συνόλου, κατάφεραν να κερδίσουν και να διατηρήσουν τον έλεγχο του συνδέσμου γονέων αποκλείοντας του τουρκοκύπριους. Η εκστρατεία είχε διεξαχθεί με πολλαπλά μέσα – μέχρι και μέλη της κεντρικής τράπεζας συμμετείχαν, χρησιμοποιώντας τον χρόνο εργασίας τους για την εκστρατεία «εθνικής σωτηρίας και εκκαθάρισης». Έχουν και άλλοι, εκτός από τον Ορφανίδη, λόγους να φοβούνται τον έλεγχο των υπολογιστών της κεντρικής.

Ένα από τα νέα σημεία εστίασης, σε αυτό το πλαίσιο ήταν η προσπάθεια της διεύθυνσης να καθιερώσει μερικές μουσουλμανικές γιορτές σαν το Μπαϊράμι. Αυτή η κίνηση μπήκε σε τροχιά εφαρμογής μετά από επιστολή της επίτροπου διοίκησεως, Η. Νικολάου, το 2006, με την οποία παρότρυνε το σχολείο να καθιερώσει δύο μουσουλμανικές αργίες *«προστατεύοντας έτσι και προωθώντας τον πολυπολιτισυικό χαρακτήρα του σχολείου»:* Η καθιέρωση της γιορτής προκάλεσε αντιδράσεις, όχι μόνο ανάμεσα στην ομάδα των «patriot parents», όπως αποκαλούνται ειρωνικά οι εθνικιστές γονείς, αλλά και στους πολιτικούς τους αντιπρόσωπους. Η κατάληψη της θέσης του επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών από τον Ν. Παπαδόπουλο, το 2009, χρησιμοποιήθηκε για να εκβιαστεί η σχολή και στην συγκεκριμένη επιτροπή επεκτάθηκε και η συμμαχία των εθνικιστών του κέντρου με μερίδα της δεξιάς – όπως εκφράστηκε τότε με τη συμμαχία Αβέρωφ - Ν. Παπαδόπουλου. Ο Ν. Παπαδόπουλος χρησιμοποίησε την νέα του εξουσία για

να προσπαθήσει να επιβάλει στην σχολή τις θέσεις του εθνικιστικού μπλοκ - αγνοώντας στη διαδικασία πλήρως την κληρονομιά του πατέρα του - θέτοντας και το ζήτημα του Μπαϊραμιού ως κεντρικό.

Τελικά, παρά τους εκβιασμούς η γιορτή παρέμεινε. Και η φετινή αντιπαράθεση έδειξε και μια ενδιαφέρουσα μετατόπιση – από την «υστεροβουλία» στην «ασχετοσύνη», όπως τέθηκε παραστατικά. Όταν διαμαρτυρήθηκε ένας τουρκοκύπριος γονιός, για το ότι η Γενική Συνέλευση θα γινόταν την πρώτη ημέρα του Μπαϊραμιού, γεγονός που αποδείκνυε ότι δεν λήφθηκε (και πάλι) υπό όψιν η τουρκοκυπριακή κοινότητα, η απάντηση από το συμβούλιο του συνδέσμου γονέων είχε δύο χαρακτηριστικά – την υπεκφυγή και την προσπάθεια απόκρυψης της αντιπαράθεσης. Η υπεκφυγή εστιαζόταν στο ότι δεν ήξεραν και δεν τους είπε κανένας ότι το Μπαϊράμι ήταν τη συγκεκριμένη ημερομηνία. Προφανώς, όμως, αφού το ζήτημα είχε συζητηθεί τόσο πολύ, και ήταν γνωστό σε ποιά περίοδο ήταν έστω και ως μετακινούμενη γιορτή, ο σύνδεσμος γονέων όφειλε να μάθει – αφού αφορούσε μια από τις δυο μεγάλες θρησκείες των μαθητών. Αλλά το γεγονός ότι τα προηγούμενα συμβούλια εκλέγηκαν ακριβώς με τον αποκλεισμό των τουρκοκυπρίων οδήγησε από τον αποκλεισμό στην άγνοια. Το άλλο στοιχείο ήταν η προσπάθεια να επιδειχθεί μια σχετική ευαισθησία. Έτσι, μετά από μια προσπάθεια μετάθεσης της ευθύνης στο ότι δεν τους το είπε κάποιος τ/κ γονιός, το συμβούλιο επικαλέστηκε την παράδοση της «συνάντησης για συμφιλίωση» - που εκφράζει το Μπαϊράμι ως θρησκευτική γιορτή - ή ακόμα και τη συμμετοχή φιλάθλων της Φενέρ Μπαχτσιέ στο ματς με την ΑΕΛ - ο αγώνας έγινε εκείνη την ημέρα - ως δείγμα ότι η γιορτή δεν επηρέαζε. Σαφώς, υπήρχε μια προσπάθεια να μην κατηγορηθούν εξόφθαλμα για ρατσισμό – προφανώς, οι προηγούμενες αντιπαραθέσεις είχαν οδηγήσει σε ένα είδος ευαισθητοποίησης. Σε αυτά τα πλαίσια, υποχώρησαν και από την περσινή αδιάλλακτη θέση για μη εκλογή τουρκοκύπριου, και φέτος εκλέγηκε ο μοναδικός τουρκοκύπριος που παρευρέθηκε. Αυτό αποτελεί ένα θετικό βήμα του συνδέσμου, ο οποίος τα τελευταία 3 χρόνια, οικοδομώντας πάνω σε μια αποσπασματική μειοψηφία που εμφανίζεται στις συνελεύσεις του, απέκλειε ομάδες γονιών και έφτασε μέχρι το σημείο να επικροτεί το πάγωμα ή και τη μείωση των κονδυλίων για την σχολή ως τιμωρητικο μέτρο.

Στα πλαίσια της εσωτερικής αντιπαράθεσης που προκλήθηκε ωστόσο, είναι άξια απορίας η στάση του επικεφαλής τους Συμβουλίου, του κ. Βαλανίδη, ο οποίος πήγε και προσφώνησε τη συνάντηση του συνδέσμου γονέων, χωρίς να κάνει οποιαδήποτε νύξη για τον ντε φάκτο αποκλεισμό των τουρκοκυπρίων που δεν θα μπορούσαν να παρευρεθούν, αφού θα ήταν με οικογενειακά τους πρόσωπα σε μια παραδοσιακή θρησκευτική τελετή – ανάλογη με τα Χριστούγεννα ή το Πάσχα όπως το έθεσε και ένας τουρκοκύπριος.
Ο επικεφαλής του Συμβουλίου προσπαθεί, προφανώς, να κρατήσει ισορροπίες, αλλά είναι, επίσης, εμφανές ότι προσπαθεί να διατηρήσει τις σχέσεις του με τους επικεφαλείς του συνδέσμου γονέων, έστω και όταν οι τελευταίοι συμπεριφέρονται με τρόπο που αγνοεί μια μερίδα των γονιών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχουν πληροφορίες για κίνηση δημιουργίας «Συνδέσμου Γονέων και Καθηγητών της Αγγλικής Σχολής» στα πρότυπα των ευρωπαϊκών “Parents & Teachers Associations”.

Και η ανακύκλωση του μύθου της πληρωμής των διδάκτρων

Στην ευρύτερη δημόσια σφαίρα επανήλθε, χωρίς, όμως, άμεση αναφορά στην αγγλική σχολή, το θέμα της βοηθείας του κράτους προς τους τουρκοκύπριους μαθητές. Όταν μια ομάδα υποστηρικτών του κ. Λιλλήκα έθεσε θέμα ότι το κράτος πληρώνει για «ξένους», εννοώντας τους τουρκοκύπριους ξέσπασε μια έντονη αντιπαράθεση στην οποία συμμετείχε και η εφημερίδα Πολίτης ως έκφραση, μετά από καιρό, των φιλελευθέρων, αλλά και το επιτελείο του Μαλά. Ο Λιλλήκας αποστασιοποιήθηκε θεωρώντας ότι έγινε λάθος διατύπωση. Αξίζει, σε αυτά τα πλαίσια, να γίνει και μια αναφορά σε αυτήν την ιστορία των διδάκτρων – και της δήθεν επιχορήγησης για σπουδές σε «ακριβά ιδιωτικά σχολεία».

Σύμφωνα με τις υπάρχουσες μαρτυρίες μετά από το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003 ο Σ. Ελτζίν, ο ηγέτης της συντεχνίας των τ/κ δασκάλων, είχε ζητήσει από τον Τ. Παπαδόπουλο σε μια συνάντηση τους, να βοηθήσει στην ενθάρρυνση της δημιουργίας δικοινοτικών σχολείων – ξεκινώντας, προφανώς, από την αγγλική σχολή που είναι ένα ιστορικό

σχολείο σε αυτόν τον τομέα. Ο Τάσσος, είτε ως στρατηγική κίνηση, είτε ως μέρος της προσπάθειάς του να πείσει τους τ/κ ότι ένα «ενιαίο κράτος» θα σεβόταν τα δικαιώματα τους, δέχτηκε – και τότε άρχισε για μια διετία η επιχορήγηση τ/κ μαθητών στην αγγλική σχολή. Το 2005, όμως, άλλαξε το καθεστώς – αποφασίστηκε να εγκρίνεται ένα πόσο - 20,000 λίρες - το οποίο θα μοιραζόταν στους τ/κ μαθητές που έρχονταν από την βόρεια Κύπρο – κατ' αναλογία λ.χ. αντιστοιχεί ένα ατομικό ποσό 133 λιρών (ή 230 ευρώ) για 150 μαθητές. Τα διδαχτρα της Αγγλικής Σχολής κυμαίνονται γύρω στα 7000 ευρω τον χρόνο. Για τους τ/κ μαθητές, οι οποίοι ζουν στις περιοχές που ελέγχει η Κυπριακή Δημοκρατία λειτουργεί, σαφώς, διαφορετικό καθεστώς, αφού μέσα στα πλαίσια της προσπάθειας να φανεί ότι Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να συνεχίζει να αναγνωρίζεται ως το μόνο κυρίαρχο κράτος στην Κύπρο που αντιπροσωπεύει και τις δυο κοινότητες – είναι υπόχρεο να παρέχει παιδεία και για τους τ/κ. Είτε με δικά τους σχολεία είτε με επιχορήγηση.

Το γιατί αναπαράγεται ο μύθος ότι επιχορηγούνται οι τ/κ που ζουν στην βόρεια Κύπρο είναι αξιοσημείωτο. Ακόμα και ο πιο προσεγμένος Πήττας, υπέπεσε σε ανάλογο λάθος πρόσφατα-
http://politispittas.blogspot.com/2012/10/blog-post_6.html.

Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει και αναφορά σε μια υπόθεση που διερευνήθηκε από τους αρμόδιους επιτρόπους της Πολιτείας. Με αφορμή την υστερία του 2006, υποβλήθηκε παράπονο στην επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για το κλίμα που οδήγησε στις ρατσιστικές επιθέσεις ενάντια στους τ/κ μαθητές. Η επιτροπή βρήκε τα παράπονο δικαιολογημένο και εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

"Η Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα πρόσφατων γεγονότων που άπτονται των διακοινοτικών σχέσεων και εκτιμώντας τη σημαντική συμβολή των ΜΜΕ και των λειτουργών τους στην ειρηνική συνύπαρξη όλων των κοινοτήτων της Κύπρου, καλεί τη δημοσιογραφική οικογένεια να επιδεικνύει τη δέουσα ευαισθησία και προσήλωση στους κανόνες δημοσιογραφικής δεοντολογίας.
Επισημαίνεται ιδιαίτερα ότι είναι καθήκον των ΜΜΕ και των λειτουργών τους,

στα πλαίσια της κοινωνικής τους αποστολής και της παροχής έγκυρης ενημέρωσης, να σέβονται τις πρόνοιες του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και να επιδεικνύουν ξεχωριστή υπευθυνότητα όταν καταπιάνονται με θέματα που άπτονται της συνύπαρξης των κοινοτήτων και άλλων κοινωνικών ομάδων.

Η Επιτροπή τονίζει ότι αποτελεί ύψιστο καθήκον των ΜΜΕ και των λειτουργών τους,

- *να σέβονται και να προάγουν τη δημοκρατία και τις άλλες πανανθρώπινες αξίες*
- *να σέβονται και να προάγουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων*
- *να αποφεύγουν αναφορές εναντίων προσώπων οι οποίες περιέχουν στοιχεία προκατάληψης με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή.*

Η Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας καλεί τα ΜΜΕ και τους λειτουργούς τους να αποφεύγουν δημοσιεύματα και τοποθετήσεις που καλλιεργούν την καχυποψία και δημιουργούν δυσπιστία μεταξύ των κοινοτήτων"

Αυτά, πριν από 7 χρόνια και τα ΜΕΣΑ, όχι μόνο δεν συμμορφώθηκαν, αλλά σε αρκετές περιπτώσεις δείχνουν ακόμα λιγότερη υπευθυνότητα.

Η πρώτη καταγραφή φοροφυγά που φρόντισε να είναι και νόμιμος: η υπόθεση Σιζόπουλου, ένας «Πολίτης» κάπως από τα παλιά, αλλά ο Αβέρωφ δεν έχει ακόμα πρωτοσέλιδο

Την Πέμπτη 1/11, ο Πολίτης κυκλοφόρησε με μια έκπληξη: είχε ως θέμα τον Μ. Σιζόπουλο με τίτλο «Νομοθέτησε τη φοροδιαφυγή του». Από μόνη της η συγκεκριμένη δημοσίευση είναι σημαντική για δύο λόγους: είναι η πρώτη φορά που καταγράφεται δημόσια, ένα άτομο που έκανε φοροδιαφυγή και είναι ενδιαφέρον το ότι το έκανε ο Πολίτης, ο οποίος εστίαζε τα τελευταία χρόνια

μόνο στους δημόσιους υπαλλήλους. Το ότι το θέμα άνοιξε πια και ευρύτερα ζητήματα είναι αυτονόητο.

Η αντίδραση του κ. Σιζόπουλου ήταν αναμενόμενη - λίγο πολύ μας είπε ότι δεν έγινε τίποτα - και τον στήριξε μάλιστα και το κόμμα του, η ΕΔΕΚ. http://cyprusnews.eu/onlycy/664557

Όμως, αυτή η στάση ήταν ενδιαφέρουσα: ο κ. Σιζόπουλος, δεν φαίνεται να δήλωνε όλα του τα εισοδήματα και μετά χρησιμοποίησε ένα είδος φορολογικής αμνηστίας, στην προώθηση της οποίας συμμετείχε και ο ίδιος, για να κερδίσει σε προσωπικό επίπεδο. Μια ακόμα περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων. Το επιχείρημά του αξίζει να καταγραφεί για την νοοτροπία,

που κυκλοφορεί στην επιτροπή οικονομικών της βουλής, όπου ο κ. Σιζόπουλος διετέλεσε συνεργάτης του κ. Αβέρωφ Νεοφύτου. Δήλωσε, λοιπόν, ότι «*μεγάλος κερδισμένος ήταν η κυπριακή οικονομία, με τα 128 εκατομμύρια λίρες που εισέρευσαν στα κρατικά ταμεία και 2,5 δισεκατομμύρια, που μπήκαν στην αγορά …».* Το ότι όσοι πλούσιοι και προνομιούχοι δεν πλήρωναν τις φορολογικές τους οφειλές, λειτουργούσαν σε βάρος των υπολοίπων – και ότι το νομοσχέδιο στο οποίο «πρωτοστάτησε» ο τέως βουλευτής, σύμφωνα με την εφημερίδα, διευκόλυνε στην άνιση συμπεριφορά τους, προφανώς του διαφεύγει εντελώς. Και φυσικά, όταν τώρα τα χρέη από διάφορους φοροφυγάδες φτάνουν τα δισεκατομμύρια, είναι λογικό να περιμένουν κάποιοι ένα νέο σχέδιο που θα τους διευκολύνει και πάλι. Άλλωστε, αυτό που προσπαθούν κάποιοι να κάνουν σήμερα ξανάγινε, και με τις ίδιες προφάσεις, το 2004: «..*η Βουλή (με την στήριξη του κ Σιζοπουλου) είχε φροντίσει το 2004 να παραπέμψει στις ελληνικές καλένδες (λόγω προστασίας προσωπικών δεδομένων..) το νομοσχέδιο που συνόδευε την αμνηστευση..και αναφερόταν στην άρση του τραπεζιτικού απόρρητου*.» Μερικά πράγματα απλώς επαναλαμβάνονται. Αν όμως, η εφημερίδα δείχνει και την ανάλογη ευαισθησία για τις «ελληνικές καλένδες» αυτής της περιόδου όσον αφορά στη φοροδιαφυγή, είναι άλλο, και ενδιαφέρον, θέμα.

Η συγκάλυψη από άλλα ΜΜΕ ήταν θλιβερή – ο Φιλελεύθερος το είχε σε εσωτερική σελίδα και μόνο η φωτογραφία του τέως βουλευτή και αναπληρωτή προέδρου της ΕΔΕΚ έδειχνε, ότι υπήρχε κάτι σχετικό με το θέμα.
Φυσικά, θα μπορούσε να πει κάποιος ότι η μονομερής εστίαση στο Σιζόπουλο δεν βοηθά. Και το ποσό στο οποίο γινόταν αναφορά ήταν συγκριτικά «μικρό» [4] Σωστό – ιδιαίτερα, όταν ο αρχιτέκτονας της όλης διαδικασίας, ο Α. Νεοφύτου, παραμένει ακόμα στη σκιά της συγκάλυψης, ενώ οι σημερινοί μεγαλοδικηγόροι φοροφυγάδες - όπως έγραφαν οι εφημερίδες πέρσι - παραμένουν ανώνυμοι και αόρατοι. Και ο Αβέρωφ αγωνίζεται να εμποδίσει τους μηχανισμούς πίεσης για να πληρώσουν.

[4] «..για τις αμνηστευθείσες 59, 600 λίρες, ο κ. Σιζόπουλος κατέβαλε φόρο μόλις 2, 980 λιρών αντί 17, 800 [με βάση το 30% που ίσχυε πριν την φορολογική αμνηστία]. Η εφημερίδα αφήνει επίσης ανοικτό το θέμα ότι τα «πόσα που φοροαμνήστευσε ο κ. Σιζόπουλος μετά το 2004 είναι πολλαπλάσια των 59,600 λιρών». Αλλά φυσικά χρειάζεται και τεκμηρίωση. Τα προβλήματα της οποία πηγάζουν από ένα ευρύτερο πρόβλημα: την συγκάλυψη της φοροδιαφυγής από μερίδα της βουλής που δεν ψηφίζει τα σχετικά νομοσχέδια.

Η εφημερίδα Γνώμη, την Παρασκευή, είδε το όλο θέμα ως επίθεση του ΔΗΣΥ εναντία σε όσους εμποδίζουν την υποψηφιότητα του Αναστασιάδη. Αν ο Πολίτης δεν συνεχίσει με φαινόμενα από το χώρο του ΔΗΣΥ – και ιδιαίτερα την προσπάθεια του Αβέρωφ να συγκαλύψει τη φοροδιαφυγή - θα είναι όντως ύποπτο. Αλλά, η δημοσιοποίηση ήταν ένα σημαντικό βήμα και ο ίδιος ο Σιζόπουλος υπήρξε ένας στενός συνεργάτης της δεξιάς. Το ότι επόπτευσε τη συγγραφή του κειμένου για το φάκελο της Κύπρου, είναι βέβαια σημαντικό και ενόχλησε τον ΔΗΣΥ. Αλλά, δεν παύει να εκφράζει και την δεξιά πτέρυγα της ΕΔΕΚ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ – ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

Σε σύσκεψη που πραγματοποιείται (5/11) στα γραφεία της Κεντρικής Τράπεζας και στην οποία συμμετέχουν το Υπουργείο Οικονομικών, η ΚΤ, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, εκπρόσωποι της Λαϊκής Τράπεζας και της Τράπεζας Κύπρου, καθώς και του Συνδέσμου Κατόχων Αξιογράφων, αναμένεται να εξευρεθεί συμβιβαστική λύση για τους κατόχους Αξιογράφων μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών.

Ο Σύνδεσμος Κατόχων Αξιογράφων έχει προτείνει την παραχώρηση δανείων στους κατόχους αξιογράφων στο 100% της ονομαστικής τους αξίας και ταυτόχρονη κατάθεση του δανείου σε 5ετείς καταθέσεις με το τρέχον επιτόκιο, με δικαίωμα απόσυρσης του 20% του κεφαλαίου κάθε χρόνο συν τους τόκους, αναφέροντας ότι αυτή η πρόταση αποτελεί την κόκκινη γραμμή εκ μέρους του Συνδέσμου.

Με πλειοψηφία 98,2% οι υπάλληλοι της Λαϊκής Τράπεζας και η ΕΤΥΚ αποφάσισαν τη λήψη δυναμικών μέτρων, ακόμα και απεργιών, διαμαρτυρόμενοι για τις περικοπές 4,9% - 17% που τους έχουν επιβληθεί από τη Λαϊκη Τράπεζα.
επίσης, η ΕΤΥΚ καλεί την Κεντρική Τράπεζα όπως επιταχύνει τον ερευνητικό έλεγχο για τις Τράπεζες, ώστε να αποδοθεί δικαιοσύνη και να τιμωρηθούν όσοι ευθύνονται. Παράλληλα, η ΕΤΥΚ απαιτεί την επιστροφή των

μπόνους που έχουν λάβει υψηλόβαθμα στελέχη της Τράπεζας στις περιπτώσεις που υπερβαίνουν τις 10 χιλιάδες ευρώ.

Στην κόψη του ξυραφιού, οι εργασιακές σχέσεις στην Οικοδομική Βιομηχανία. Μετά την απόρριψη της Μεσολαβητικής Υπηρεσίας για τις Συλλογικές Συμβάσεις αναμένεται, σύμφωνα με την ΠΕΟ, ο σχεδιασμός για τη λήψη απεργιακών μέτρων εκ μέρους της συντεχνίας των Οικοδόμων.

Με νομικά μέτρα, **προειδοποιούν 65 νοσηλευτές στο Μακάριο Νοσοκομείο της μονάδας εντατικής νοσηλείας νεογνών.**
Σύμφωνα με επιστολή που έχουν αποστείλει στη διεύθυνση του Νοσοκομείου, στο Υπουργείο Υγείας και στις Συντεχνίες τους, οι νοσηλευτές καταγγέλουν τη μη συμμόρφωση του νοσοκομείου στις υποδείξεις της πυροσβεστικής υπηρεσίας, την υπερπληρότητα του τμήματος νεογνών, τον κίνδυνο λοιμώξεων, την υποστελέχωση του τμήματος και τους αυξημένους κινδύνους που παρουσιάζει το τμήμα για την υγεία και την ασφάλεια των νεογνών.

Σύμφωνα με δηλώσεις του Υπουργού Οικονομικών Βάσου Σιαρλή για το θέμα της ημερομηνίας καθόδου της Τρόικα, καθώς και της πορείας των διαπραγματεύσεων, ο κ. Σιαρλή ανέφερε πως μέχρι στιγμής ακανθώδη ζητήματα στις διαπραγματεύσεις αποτελούν μεταξύ άλλων: η ΑΤΑ, η εποπτεία των συνεργατικών ιδρυμάτων, η ιδιωτικοποίηση των ημικρατικών οργανισμών, και το ύψος του ποσού για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.
Ο κ. Σιαρλή ανέφερε, επίσης, πως η κυβέρνηση δεν θεωρεί χρονικό ορόσημο για την επίτευξη συμφωνίας την συνεδρίαση του Eurogroup στις 12 Νοεμβρίου.

Στα πλαίσια ομιλίας του στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας με θέμα: " Ευρώπη, ο δρόμος προς την ανάπτυξη", **ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας** ανέφερε ότι στόχος της Κύπρου είναι η μείωση του μεγέθους των δύο μεγάλων τραπεζών Λαϊκής και Κύπρου, και η απευθείας χρηματοδότησή τους από την Ενιαία Τραπεζική Ένωση από το 2014.

Σύμφωνα με τον κ.Δημητριάδη, οι κυπριακές τράπεζες θα είναι από τις πρώτες που θα ανακεφαλαιοποιηθούν από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης, καθότι οι ισολογισμοί των τραπεζών Κύπρου και Λαϊκής είναι διπλάσιοι από το ΑΕΠ της χώρας, γεγονός που τους προσδίδει δεσπόζουσα οικονομική θέση αλλά και πολιτική επιρροή.

Παράλληλα, σε ομιλία του στο ετήσιο συνέδριο του Fiduciary Future, ο κ. Δημητριάδης εκτίμησε πως οι συμφωνίες που θα γίνουν με την Τρόικα είναι ιστορικής σημασίας, καθώς αφορούν στις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας από το 1960. Επεσήμανε δε, πως ο κοινωνικός διάλογος νομιμοποιεί αυτές τις μεταρρυθμίσεις, καθώς "θα μειώσει ή θα εξαλείψει το ρίσκο της υλοποίησης" όπως ανέφερε.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Συνεχίζεται η χρηματοδότηση της καταστροφής των θαλασσών μας ...

με τη συναίνεση της Κυπριακής Προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ !!!

Υπεραλίευση και Χρηματοδοτήσεις: Ορίζοντας το πρόβλημα

Οι θάλασσες μας αντιμετωπίζουν καθημερινά μία σειρά από ανθρωπογενείς απειλές. Οι πιο σημαντικές από αυτές περιλαμβάνουν την υπεραλίευση (τόσο την εντατική και μη-επιλεκτική αλιεία, όσο και την παράνομη και ανεξέλεγκτη αλιεία), τις ιχθυοκαλλιέργειες, τις κλιματικές αλλαγές, τις γεωτρήσεις ορυκτών καυσίμων (κυρίως αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου), καθώς επίσης και τη θαλάσσια ρύπανση από αστικά λύματα και βιομηχανικά απόβλητα (με κυριότερες πηγές την απόρριψη επικίνδυνων πετροχημικών ουσιών και τοξικών αποβλήτων).

Ειδικά όσον αφορά στην υπεραλίευση, αξίζει να αναφερθεί ότι αν και η αλιεία αποτελεί μία από τις αρχαιότερες ανθρώπινες δραστηριότητες, κατά τη

διάρκεια του τελευταίου αιώνα απέκτησε μία εντατική – ή καλύτερα βιομηχανική – μορφή, η οποία οδηγεί στην εξαφάνιση πολλών ειδών θαλάσσιας ζωής και στην εξάντληση των περισσότερων αλιευτικών αποθεμάτων του πλανήτη. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια των τελευταίων 40 ετών, η παγκόσμια αλιευτική παραγωγή έχει τετραπλασιαστεί, καθώς αυξήθηκε το μέγεθος των αλιευτικών στόλων και ενισχύθηκε η αποτελεσματικότητα των αλιευτικών εργαλείων. Η κρίση στην οποία βρίσκονται τα αλιευτικά αποθέματα της Ευρώπης είναι επίσης ενδεικτική: πάνω από το 80% των Ευρωπαϊκών αλιευτικών αποθεμάτων έχουν ήδη εξαντληθεί λόγω της υπεραλίευσης.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο θαλάσσιος πλούτος, τα θαλάσσια οικοσυστήματα και η θαλάσσια βιοποικιλότητα καθίστανται – σήμερα περισσότερο από ποτέ – έρμαιο της ιδιωτικοποίησης, της εμπορευματοποίησης και της καταλήστευσης. Όπως και οι υπόλοιπες ανθρωπογενείς δραστηριότητες που αναφέρονται πιο πάνω, έτσι και η υπεραλίευση, δεν αποσκοπεί στην αξιοποίηση των κοινών φυσικών πόρων με στόχο την ισομερή και δίκαιη κατανομή τους, αλλά στη μεγιστοποίηση του κέρδους των λίγων και εκλεκτών · σ' αυτήν την περίπτωση, των κυρίαρχων αλιευτικών επιχειρήσεων και των ισχυρών αλιευτικών κρατών.

Η διαπίστωση αυτή προϋποθέτει ότι τα «θετικά» της εκμετάλλευσης και της καταστροφής των αγαθών που ανήκουν σε ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο (τα οποία έχουν πάρει την ονομασία «κοινοί πόροι» από τους οικονομολόγους) μοιράζονται ανισομερώς σε λίγους και τα «αρνητικά» ισομερώς σε όλους μας. Στις περισσότερες περιπτώσεις, μάλιστα, το τεράστιο βάρος των αρνητικών επιπτώσεων της καταλήστευσης και καταστροφής των κοινών θαλάσσιων πόρων πέφτει στις πιο ευάλωτες και αδύναμες ομάδες του πληθυσμού, η διαβίωση και επιβίωση των οποίων εξαρτάται από τη διατήρηση των πόρων αυτών, όπως είναι για παράδειγμα οι επαγγελματίες ψαράδες και οι κάτοικοι των παράκτιων και αλιευτικών περιοχών.

Στην περίπτωση της Κύπρου και της Ευρώπης, για ολόκληρες δεκαετίες, η υπερεκμετάλλευση των θαλάσσιων πόρων και η καταστροφή της θαλάσσιας ζωής τυγχάνει προώθησης και ενίσχυσης από κρατικές και κοινοτικές

επιδοτήσεις. Τεράστια ποσά, τα οποία προέρχονται κυρίως από τις τσέπες των φορολογούμενων πολιτών, διατίθενται για την επιδότηση καταστροφικών δραστηριοτήτων για τις θάλασσες μας, όπως η εντατική και μη-επιλεκτική αλιεία, η ανάπτυξη της ιχθυοκαλλιέργειας, η αναδιάρθρωση του αλιευτικού στόλου, κ.α.

Για παράδειγμα, η παροχή δημόσιων χρηματοδοτήσεων για τον εκμοντερνισμό του αλιευτικού στόλου συνεχίζει να αποτελεί αντικείμενο σκληρής κριτικής από την πλευρά της επιστημονικής κοινότητας (ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και ερευνητικών ινστιτούτων) και της κοινωνίας πολιτών (περιβαλλοντικών οργανώσεων και αναπτυξιακών οργανισμών), καθώς θεωρείται το μέτρο εκείνο που έχει συμβάλει με άμεσο τρόπο και σε μεγαλύτερο βαθμό στην υπέρβαση της αλιευτικής ικανότητας των ευρωπαϊκών θαλασσών και στην παροχή των υπερεπενδύσεων στήριξης της βιομηχανικής αλιείας. Σύμφωνα με επιστήμονες και ακτιβιστές, η «επιδότηση της αναδιάρθρωσης του αλιευτικού στόλου» είναι ένα μέτρο, μέσω του οποίου αποφεύγεται η παραχώρηση οποιουδήποτε ουσιαστικού κινήτρου και ακυρώνεται η ανάληψη οποιασδήποτε αποτελεσματικής πρωτοβουλίας από την πλευρά της αλιευτικής βιομηχανίας για τη διατήρηση και την προστασία των κοινών φυσικών πόρων. Η παραχώρηση τέτοιων υπέρογκων κονδυλίων, όχι μόνο μειώνει το οικονομικό κόστος της αλιευτικής βιομηχανίας, αλλά κυρίως αυξάνει το οικολογικό αποτύπωμα της, καθώς παρέχει τα κίνητρα για την υπέρβαση της αλιευτικής ικανότητας και την καταλήστευση των θαλάσσιων πόρων.

Μεταρρύθμιση ή Απορρύθμιση; Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚαλΠ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), 2014-2020, της ΕΕ

Στο πλαίσιο μεταρρύθμισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚαλΠ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), η οποία βρίσκεται υπό διαπραγμάτευση από τον Ιούλιο του 2011, μεταξύ άλλων θα αποφασιστεί που θα δοθούν τα κονδύλια του νέου Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ) για την περίοδο 2014-2020. Στη διαδικασία αυτή εμπλέκονται όλα τα σώματα λήψης αποφάσεων της ΕΕ: από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της ΕΕ μέχρι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στο πλαίσιο, επίσης, της Γενικής Προσέγγισης που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της ΕΕ τον Ιούνιο του 2012, το οποίο διοργανώθηκε υπό την αιγίδα της Δανέζικης Προεδρίας, οι Υπουργοί Αλιείας των κρατών μελών της ΕΕ ουσιαστικά επέδειξαν τις προθέσεις τους για να σταματήσουν τις οποιεσδήποτε προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να επαναφέρει τις θάλασσες της Ευρώπης σε υγιή επίπεδα. Στην τελευταία συνεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ, η οποία αυτήν τη φορά διεξήχθη υπό την αιγίδα της Κυπριακής Προεδρίας, το Συμβούλιο Υπουργών Αλιείας αποφάσισε να στηρίξει την παροχή δημόσιων επιδοτήσεων προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της καταστροφής των θαλασσών μας.

Σε σχετικές δηλώσεις της, μάλιστα, η Ευρωπαία Επίτροπος για Θαλάσσια Θέματα και Αλιεία χαρακτήρισε το συμβιβασμό του Συμβουλίου Υπουργών Αλιείας, ως λιγότερο φιλόδοξο από τις αρχικές προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με τις οποίες έγινε μία προσπάθεια να ξεφύγουμε από τις αναποτελεσματικές και καταστροφικές δημόσιες επιδοτήσεις του παρελθόντος. Όπως ανέφερε, μέχρι στιγμής, οι δημόσιες αυτές επιδοτήσεις συνέβαλαν στην ενίσχυση της υπεραλίευσης και στην ταυτόχρονη οικονομική παρακμή του αλιευτικού τομέα, καθώς ενώ ενισχυόταν η ικανότητα των μεγάλων αλιευτικών στόλων και αυξάνονταν οι πιέσεις στα ελάχιστα αλιευτικά αποθέματα, αποδυναμωνόταν η θέση των μικρών αλιευτικών στόλων και επιδεινωνόταν η κρίση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους, οι αρχικές προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προνοούσαν την κατάργηση μέρους της οικονομικής στήριξης που οδηγούσε στην πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα και στην παροχή υπέρογκων επενδύσεων για τον εκμοντερνισμό του αλιευτικού στόλου. Κινούμενο προς την ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση, το Συμβούλιο Υπουργών Αλιείας της ΕΕ αποφάσισε όπως το νέο ΕΤΘΑ χρησιμοποιηθεί για εκμοντερνισμό του αλιευτικού στόλου, καθώς το 15% του κεφαλαίου στο οποίο θα έχουν πρόσβαση τα κράτη μέλη θα μπορεί να διοχετευτεί για αναδιάρθρωση των αλιευτικών πλοίων. Η απόφαση αυτή αποτελεί κυριολεκτικά ένα πισωγύρισμα, καθώς έγινε μεγάλη προσπάθεια για τη σταδιακή κατάργηση του συγκεκριμένου μέτρου ήδη από το 2002, όταν πάρθηκαν οι αποφάσεις της τότε μεταρρύθμισης της ΚαλΠ.

Συμπερασματικά, λοιπόν, ενώ οι αρχικές προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αποσκοπούσαν στην ορθότερη και βιωσιμότερη διαχείριση των χρημάτων του φορολογούμενου πολίτη, οι μεταγενέστερες αποφάσεις του Συμβουλίου Υπουργών Αλιείας ουσιαστικά προβλέπουν τη διασπάθιση των κοινοτικών πόρων, εις βάρος τόσο του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όσο και των ίδιων των ψαράδων.

Ο Επικοινωνιακός Πόλεμος: Οργανισμός Θαλάσσιων Ερευνών Νηρέας VS Υπουργείο Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος

Ο Κυπριακός Οργανισμός Θαλάσσιων Ερευνών Νηρέας, με υπόμνημα θέσεων που παρέδωσε στον Υπουργό Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, πριν από τη συνεδρία του Συμβουλίου Υπουργών Αλιείας, τον Σεπτέμβριο του 2012, ζήτησε από την Κυπριακή Δημοκρατία, με την ευκαιρία της ανάληψης της Προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ, να προωθήσει ένα ΕΤΘΑ που θα προβλέπει μία περιβαλλοντικά βιώσιμη και κοινωνικά δίκαιη παροχή δημόσιων επιδοτήσεων, έχοντας ως στόχο την υπεράσπιση και προστασία των δημόσιων αγαθών και των θαλάσσιων πόρων. Όπως εύστοχα ανέφερε ο Νηρέας, «*σε μια εποχή όπου όλοι συζητάνε για την οικονομική κρίση είναι κρίμα και άδικο να πετάμε τα λεφτά του φορολογούμενου πολίτη σε ένα σύστημα, το οποίο θα μας πτωχεύσει όχι μόνο σε χρήματα, αλλά και από τα αγαθά που μας παρέχει η φύση*». Παρόλα αυτά, η Κύπρος, παίρνοντας το μέρος των ισχυρών αλιευτικών κρατών του Ευρωπαϊκού Νότου, προτίμησε να ψηφίσει εναντίον εκείνων των μεταρρυθμιστικών προτάσεων, οι οποίες θεωρήθηκαν από πολλούς ως μία από τις τελευταίες ευκαιρίες διάσωσης των εξαντλούμενων αλιευτικών αποθεμάτων, με όλες τις επακόλουθες καταστροφικές συνέπειες που συνεπάγεται μία τέτοια εξέλιξη.

Μάλιστα, μέσω ενός δελτίου τύπου, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 24 Οκτωβρίου και φέρει τον τίτλο «*Η Κυπριακή Προεδρία πετυχαίνει τους βασικούς στόχους της για την αλιεία*», η Κυπριακή Δημοκρατία παρουσίασε την εξέλιξη αυτή ως «*πολύ θετική*», στηριζόμενη περισσότερο στην επίτευξη της σχετικής συμφωνίας, παρά στην ουσία και τους όρους της.

Με τη σειρά του, ο Νηρέας δήλωσε την απογοήτευση του για τη στάση που τήρησε η Κυπριακή Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ, μέσω ενός δελτίου τύπου που δημοσιεύτηκε στις 29 Οκτωβρίου και φέρει τον τίτλο «*Απαισιόδοξα τα Μηνύματα για τις Ευρωπαϊκές Θάλασσες – Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, 2014-2020: Άλλη μια αποτυχία μεταρρύθμισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής*».

Στις 30 Οκτωβρίου, ο Φιλελεύθερος δημοσίευσε ένα άρθρο, με τίτλο «*Μαύρα Μαντάτα για τις Θάλασσες: Παρατηρείται ωστόσο συμφωνία επί του εγγράφου της Κυπριακής Προεδρίας*» (σελ.20), το οποίο αφού παρουσίαζε τις θέσεις του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, κατέληγε παρουσιάζοντας την κριτική του Νηρέα.

Ο επικοινωνιακός πόλεμος συνεχίστηκε με μία ανακοίνωση τύπου που προήλθε από την πλευρά του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, η οποία δημοσιεύτηκε στις 30 Οκτωβρίου, ως απάντηση στο δημοσίευμα του Φιλελεύθερου, και φέρει τον τίτλο «*Επίτευξη Συμφωνίας Μερικής Γενικής Προσέγγισης για την Πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το Νέο Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, στο Συμβούλιο Γεωργίας και Αλιείας Οκτωβρίου*».

Με τη σειρά του και πάλι, ο Νηρέας απάντησε στο Υπουργείο Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, την ίδια μέρα, 30 Οκτωβρίου, μέσω ενός ακόμη δελτίου τύπου, με τίτλο «*Οι Πολιτικοί Συμβιβασμοί Δεν Εκπληρώνουν Μακροπρόθεσμα Οράματα*».

Ως αποτέλεσμα, στις 31 Οκτωβρίου, ο Φιλελεύθερος δημοσίευσε ένα δεύτερο άρθρο, με τίτλο «*Επιτυχία της Κύπρου η συμφωνία για την αλιεία*» (σελ.14), το οποίο αφού παρουσίαζε και πάλι τις θέσεις του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, κατέληγε παρουσιάζοντας την κριτική του Νηρέα.

Μαύρα μαντάτα για τις θάλασσες

Παρατηρείται ωστόσο συμφωνία επί του εγγράφου της Κυπριακής Προεδρίας

ΜΕΤΡΑ στήριξης του αλιευτικού τομέα και την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική περιλαμβάνονται στο συμβιβαστικό έγγραφο της κυπριακής Προεδρίας για την πρόταση του κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας 2014 - 2020 που συμφωνήθηκε στο τελευταίο Συμβούλιο Αλιείας και Γεωργίας τα ης ΕΕ. Ο υπουργός Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, Σοφοκλής Αλετράρης, ο οποίος προήδρευσε του Συμβουλίου, ανέφερε ότι η επίτευξη συμφωνίας για το βασικό μέρος της πρότασης Κανονισμού ήταν αναγκαία, ώστε να μπορέσουμε να μείνουμε εντός των χρονικών πλαισίων που έχουν τεθεί και να είμαστε σε θέση να ξεκινήσουμε την υλοποίηση και εφαρμογή των μέτρων της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, άμεσα όταν αυτή τεθεί σε ισχύ.

«Πιστεύω ότι η συμβιβαστική πρόταση της Κυπριακής Προεδρίας με την οποία επιτεύχθηκε μερική γενική προσέγγιση λαμβάνει υπόψη τις ανησυχίες και τις θέσεις όλων των κρατών μελών και για αυτό

τον λόγο έχει τύχει στήριξης σχεδόν από όλα τα κράτη μέλη», συνέχισε.

Ο υπουργός Γεωργίας ανέφερε ότι τα νέα στοιχεία του Ταμείου αφορούν πρόσθετα μέτρα για την καινοτομία, περισσότερη στήριξη στην ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, στήριξη των παράκτιων και αλιευτικών περιοχών και κίνητρα, και την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Επίσης, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στη συλλογή δεδομένων και στον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

Ο Οργανισμός Θαλάσσιων Ερευνών «Νηρέας» από πλευράς του κάνει λόγο για άλλη μία αποτυχία μεταρρύθμισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, χαρακτηρίζοντας απαισιόδοξα τα μηνύματα για τις ευρωπαϊκές θάλασσες. Επισημαίνει ότι αν και η Κυπριακή Προεδρία παρουσιάζει τη συγκεκριμένη εξέλιξη ως «πολύ θετική», αυτό φαίνεται να υποστηρίζεται στο πλαίσιο της επίτευξης της σχετικής συμφωνίας, παρά στην ουσία και τους όρους της.

Η επιστημονική συνεργάτης του Νηρέα, δρ Μαρία Χατζημιχαήλ, τόνισε ότι θα έπρεπε να διατεθεί περισσότερη χρηματοδότηση για έρευνα και συλλογή επιστημονικών δεδομένων, καθώς επίσης και για την υλοποίηση προγραμμάτων ελέγχου και παρακολούθησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Επιτυχία της Κύπρου η συμφωνία για την αλιεία

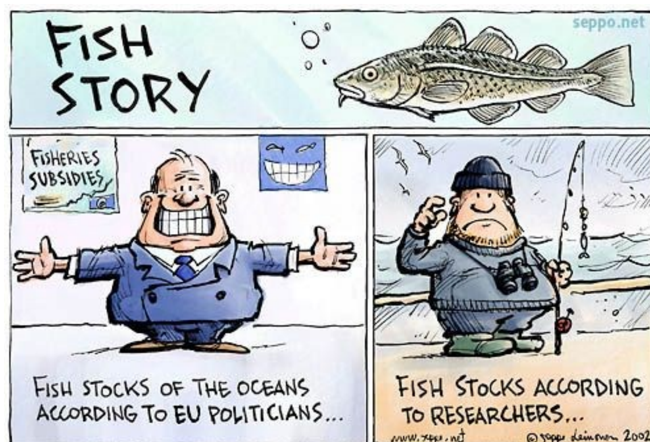
ΜΕΓΑΛΗ επιτυχία για την Κυπριακή Προεδρία χαρακτηρίζει ο Υπουργός Γεωργίας Σοφοκλής Αλετράρης την επίτευξη μερικής γενικής προσέγγισης στο Συμβούλιο Γεωργίας και Αλιείας του Οκτωβρίου, αναφορικά με τον βασικό κορμό της Πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας.

Η πρόταση σχετίζεται με τα μέτρα στήριξης του αλιευτικού τομέα και την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική, και σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση, τη στήριξαν τα 23 από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ.

Στην ανακοίνωση προστίθεται ότι η διευκρίνιση γίνεται με αφορμή σχετικό δημοσίευμα στην εφημερίδα «Φιλελεύθερος», στις 30 Οκτωβρίου με τον τίτλο «Μαύρα μαντάτα για τις θάλασσες».Από πλευράς του ο Οργανισμός Θαλάσσιων Ερευνών «Νηρέας» επισημαίνει ότι όσο κι αν θεωρείται ως μια μεγάλη πολιτική επιτυχία για την Κυπριακή Προεδρία η επίτευξη της μερικής γενικής προσέγγισης στο Συμβούλιο δεν προϋποθέτει και μία κατ' ανάγκην επιτυχία στην προσπάθεια διάσωσης των αλιευτικών αποθεμάτων και προστασίας των ευρωπαϊκών θαλασσών.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ενώ, λοιπόν, το Υπουργείο Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος από τη μία πλευρά τόνιζε ότι η συγκεκριμένη απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών Αλιείας λήθφηκε έπειτα από το συμβιβασμό 24 από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ, από την άλλη, ο Νηρέας επεσήμανε ότι όλοι οι ανεξάρτητοι και αντικειμενικοί φορείς της επιστημονικής κοινότητας και της κοινωνίας πολιτών, σε συνδυασμό με εκπροσώπους τόσο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσο και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δήλωσαν ομόφωνα την απογοήτευση και την εναντίωση τους προς την απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών Αλιείας της ΕΕ.

Πράγματι, όπως έκλεινε και το τελευταίο άρθρο του Φιλελεύθερου, «*όσο κι αν θεωρείται μία μεγάλη "πολιτική επιτυχία" για την Κυπριακή Προεδρία η επίτευξη της μερικής γενικής προσέγγισης στο Συμβούλιο, αυτό δεν προϋποθέτει και μία κατ' ανάγκην επιτυχία στην προσπάθεια διάσωσης των αλιευτικών αποθεμάτων και προστασίας των ευρωπαϊκών θαλασσών*». Στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγει, επίσης, η διεθνής ακαδημαϊκή και επιστημονική επιθεώρηση Nature, σε σχετικό άρθρο της για το συγκεκριμένο θέμα.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, όπως εύστοχα κατέληγε το τελευταίο δελτίο τύπου του Νηρέα: «*τα θαλάσσια οικοσυστήματα και οι παραθαλάσσιες αλιευτικές κοινότητες που βασίζονται σε αυτά, θα είχαν καλύτερη μοίρα αν βάζαμε στην άκρη τα "σύντομα χρονικά πλαίσια", τα οποία οδηγούν σε αποφάσεις με βραχυπρόθεσμες μεταρρυθμιστικές επιδιώξεις και κοντόφθαλμους πολιτικούς συμβιβασμούς*».

ΔΙΕΘΝΗ

Χάος στη Λιβύη, ρευστότητα γύρω από τη Συρία και διευρυνόμενη ένταση στα εμιράτα

Στη βόρεια Αφρική, η ένταση φαίνεται να συνεχίζεται. Στην **Τυνησία,** οι σαλαφιστές προκάλεσαν νέα επεισόδια στην προσπάθεια τους να επιβάλουν τον ισλαμικό νόμο στην καθημερινότητα – σε σχέση με την πώληση αλκοόλ, τη λειτουργία οίκων ανοχής κ.ο.κ. Στην Αίγυπτο, επίσης, οι ισλαμιστές άρχισαν να οργανώνουν εκδηλώσεις στους δρόμους απαιτώντας ισλαμικό νόμο. Το **κέντρο βάρους, πάντως, αυτή την εβδομάδα ήταν στη Λιβύη**. Μετά την κατάληψη της Bani Walid, ακολούθησε μια εβδομάδα καταστροφών στην πόλη. Όμως, όσοι νόμισαν ότι το θέμα θα τελείωνε, έκαναν λάθος και πάλι. Οι συμμορίες τις οποίες εξόπλισε το ΝΑΤΟ, μάλλον θεώρησαν το free hand που τους δόθηκε από το καθεστώς και τα δυτικά ΜΜΕ, ως δείγμα ότι μπορούν να κάνουν ότι θέλουν. Και τελικά, η βία επέστρεψε στους δημιουργούς της. Έτσι, ενώ στην Τρίπολη γίνονταν προσπάθειες για κυβέρνηση, η όλη προσπάθεια διακόπηκε τουλάχιστον 3 φορές, από καμιά εκατοστή ενόπλους, που απλώς δεν συμφωνούσαν με κάποιους υπουργούς. Σε κάποια φάση, όταν οι ένοπλοι διέκοπταν και πάλι τη συζήτηση των υποτιθέμενων αντιπρόσωπων της χώρας, ο επικεφαλής δήλωσε αμήχανα στις τηλεοπτικές κάμερες που μετέδιδαν την όλη ιστορία: «πρέπει να δει ο κόσμος σε ποιές συνθήκες είμαστε αναγκασμένοι να εργαστούμε». Τελικά, την Κυριακή η βία εκράγηκε και στους δρόμους της Τρίπολης ανάμεσα σε διαφορετικές ομάδες ενόπλων, οι οποίοι μετά από τις μεταξύ τους μάχες άρχισαν να λεηλατούν ότι υπήρχε στην περιοχή.

Ταυτόχρονα, στη Βεγγάζη φαίνεται να ανεβαίνει, επίσης, η ένταση καθώς, το Σάββατο έγινε διαδήλωση υπέρ της αυτονομίας, ενώ την επομένη εκράγηκε παγιδευμένο αυτοκίνητο έξω από αστυνομικό σταθμό. Θα μπορούσε, βέβαια, να θεωρήσει κάποιος ότι η έκρηξη ήταν έργο των ισλαμιστών. Μια σειρά κειμένων ωστόσο, πρόσφατα τείνουν να υποδεικνύουν ότι μερικές από αυτές της επιθέσεις είναι **μέρος της πράσινης κανταφικής αντίστασης ή της Tahloob,** όπως ονομάζεται, όχι μόνο η αντίσταση, αλλά και ένα είδος οργάνωσης, με στόχο την εκδίκηση από συγκεκριμένα άτομα που πρόδωσαν την υπόθεση των κανταφικών. Σε αυτό το πλαίσιο, ένα κείμενο διεκδικεί ότι η δολοφονία του αμερικανού πρέσβη ήταν μέρος της Tahloob, όπως και η δολοφονία μιας σειράς άλλων παραγόντων - όπως του διοικητή που παρέδωσε την Τρίπολη το 2011, ή διαφόρων άλλων που εγκατέλειψαν τον Καντάφι. Σε αυτό το πλαίσιο, εντάσσεται και η απόπειρα δολοφονίας του προέδρου της Μαυριτανίας. μετά από την παράδοση ενός κανταφικου αξιωματούχου στο καθεστώς της Τρίπολης.
http://www.uruknet.info/?p=m92294&hd=&size=1&l=e

Στην Μέση Ανατολή**, γύρω από τη Συρία**, η ένταση ανεβαίνει, καθώς το κουρδικό αντάρτικο, αλλά και οι μαζικές κινητοποιήσεις εντείνονται στην Τουρκία, ενώ στην Ιορδανία η αστάθεια φαίνεται να αυξάνεται, επίσης. Σύμφωνα με μερικούς παρατηρητές, ο βασιλιάς της Ιορδανίας μπορεί τώρα να στραφεί στους σαλαφιστές ως την τελευταία ομάδα που μπορεί να συνεργαστεί μαζί του – λίγο πολύ, όπως έκανε και η συντηρητική σουνιτική ηγεσία στο Λίβανο που προσπάθησε να προσεταιρισθεί στην Αλ Κάιντα. Στην ίδια τη Συρία, συνεχίζονται οι συγκρούσεις σε μερικές περιοχές, αλλά η επικράτηση των ισλαμιστών στην αντιπολίτευση φαίνεται να προκαλεί νέους πονοκέφαλους στη δύση. Οι ΗΠΑ ζήτησαν ανοικτά, να αλλάξει η ηγεσία της αντιπολίτευσης και να περιοριστεί, κάπως, ο εξόφθαλμος ρόλος των ισλαμιστών. Εκείνες τις ημέρες, ένα βίντεο με εν ψυχρώ δολοφονία αιχμαλώτων από τους ισλαμιστές αντάρτες στη Συρία προκάλεσαν και τις επικρίσεις και του ΟΗΕ – όπου προφανώς το φιάσκο της Λιβύης φαίνεται να αποκτά περισσότερη βαρύτητα. Και αυτό, μετά από μια άλλη δολοφονία, ενός δημοφιλούς ηθοποιού, που προκάλεσε, επίσης, έντονες αντιδράσεις στο εσωτερικό, κάνοντας πιο σκληρή την αντίσταση στους ισλαμιστές.

http://cyprusnews.eu/sigma-live/670812
Σε αυτό το πλαίσιο, ο χρηματοδότης από τα εμιράτα, το Κατάρ, προσκάλεσε διάφορες ομάδες της αντιπολίτευσης για "διαβουλεύσεις".

Όμως και **στα εμιράτα,** η κατάσταση δεν φαίνεται να είναι πια τόσο ομαλή. Στο Μπαχρέιν, ένα χρόνο μετά τη σαουδαραβικη εισβολή και την καταστολή των κινητοποιήσεων της σιητικής πλειοψηφίας, οι διαδηλώσεις συνεχίζονται. Την περασμένη εβδομάδα, ο βασιλιάς αποφάσισε να απαγορεύσει κάθε συγκέντρωση. Ταυτόχρονα, φαίνεται, όμως, να ανεβαίνει η ένταση και στο Κουβέιτ, όπου η αντιπολίτευση επιμένει να αμφισβητεί τον εμίρη και ο μονάρχης απειλεί τους διαδηλωτές με το στρατό. Το μέγεθος των κινητοποιήσεων, αλλά και μια κάποια προβολή τους, έχει ωθήσει μερικούς να απορούν, αν υπάρχει και σαουδαραβικός δάκτυλος – ως μια προσπάθεια ανατροπής της μοναρχίας του Κουβέιτ, η οποία είχε κακές σχέσεις με το καθεστώς της Ριάντ.
http://angryarab.net/2012/11/01/questions-about-kuwait/

Και φυσικά, το Κουβέιτ είναι επικίνδυνα κοντά στο σιητικό Ιρακινό νότο, για να αγνοηθεί από τη Σαουδική Αραβία. Στην άλλη πλευρά της χερσονήσου, στην Υεμένη οι μάχες με την Αλ Κάιντα, αλλά και οι κινητοποιήσεις των νότιων αυτονομιστών συνεχίζονται. Σε αυτό το ρευστό τοπίο, εμφανίστηκε και ένα νέο είδος αμφισβήτησης – η «προσβολή» στο πρόσωπο του εμίρη/βασιλιά. Το θέμα εμφανίστηκε πρόσφατα στο Κουβέιτ, αλλά την περασμένη εβδομάδα αποκαλύφθηκε ότι στο Κατάρ υπάρχει φυλακισμένος ένας ποιητής γιατί πρόσβαλε τον εμίρη. Ο Αλ Τζαζίρα είναι ευαίσθητος για την δημοκρατία παντού, εκτός απο το σπίτι του ιδιοκτήτη του.
http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-20135226

Σε αυτό το πλαίσιο, ο ρόλος της Τουρκίας έχει αρχίσει να προβληματίζει. Η παρούσα αποτυχία του αρχικού σχεδίου του Νταβούτογλου αποδίδεται στις συγκυρίες εν μέρει, αλλά από μερικούς αναλυτές και σε ένα είδος υπερβολικής επέκτασης της Άγκυρας. Οι κακές της σχέσεις με τον περίγυρο της, σαφώς, δεν αντικατοπτρίζουν το όραμα της ήπιας δύναμης που πρόβαλλε η Τουρκία πριν λίγα χρόνια. Σε αυτή τη φάση, είναι σε κόντρα, σχεδόν, με ολόκληρο τον περίγυρο της. Μια θεωρία είναι ότι η Τουρκία

ποντάρει πια σε ένα τρίγωνο Τουρκίας- Αιγύπτου-Μοναρχιών του Κόλπου. Η Αίγυπτος έχει, βέβαια, συμβολικό βάρος, αλλά ο Μόρσι δεν φαίνεται μέχρι στιγμής να είναι Νάσερ, και γενικότερα, στην παρούσα συγκυρία, όχι μόνο δεν είναι ένα σταθερό καθεστώς, αλλά ούτε και πλούσιο για να λειτουργήσει αυτόνομα. Και βρίσκεται, βέβαια, σε μια ψυχρή σχέση με τις Μοναρχίες του Κόλπου, οι οποίες έχουν τα δικά τους εσωτερικά προβλήματα.
http://www.counterpunch.org/2012/11/02/ottoman-deja-vu/

Νέα κύματα διαδηλώσεων στην Ευρώπη: θα σπάσει τελικά κάποιο φράγμα;

Οι διαδηλώσεις στην Ευρώπη, παρά το ότι κινούνται ακόμα στο επίπεδο της διαμαρτυρίας, φαίνονται να μαζεύουν/ συσσωρεύουν ένα είδος δυναμικής και είναι αξιοσημείωτο, αν και πότε αυτή η δυναμική θα σπάσει κάποιο θεσμικό φράγμα και θα θέσει ευρύτερα θέματα, πέρα από την αδικία της λιτότητας. Το κέντρου βάρους, την περασμένη εβδομάδα, ήταν η Ελλάδα και η Πορτογαλία, ενώ συνεχίστηκαν οι κινητοποιήσεις στην Ιταλία και την Ισπανία.
Μαζί με τις κινητοποιήσεις, άρχισε να εμφανίζεται και μια νέα τακτική αμφισβήτησης της λιτότητας – η νομική.

Στην **Ελλάδα,** η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού αμφισβητήθηκε στο δικαστήριο.

http://www.euronews.com/newswires/1710878-greek-court-challenges-pension-reform-plan/

Ταυτόχρονα, η Ελλάδα, βέβαια, είναι και η χώρα, όπου η αστάθεια των θεσμών εξακολουθεί να την κάνει ένα είδος «αδύνατου κρίκου». Ήδη, στα ελληνικά «καθεστωτικά» ΜΜΕ φαίνεται να υπάρχει ένα είδος διχασμένης προσωπικότητας – εν μέρει σκιαγραφείται με όρους "κοινωνικής καταστροφής" το νέο μνημόνιο, ενώ ταυτόχρονα γίνεται μια προσπάθεια να εμφανιστεί και ως μονόδρομος. Οι αποσκιρτήσεις από τα δύο μεγάλα κόμματα, αλλά και η αμφίβολη θέση της ΔΗΜΑΡ, δεν οδηγούν μέχρι στιγμής σε θεσμική ρήξη – αλλά προφανώς οι αριθμοί στη βουλή γίνονται πάλι ρευστοί. Αυτή θα είναι η τρίτη φορά, που η ελληνική κοινωνία θα βρεθεί κοντά στο να προκαλέσει ένα είδος ευρωπαϊκού μπλοκαρίσματος – η πρώτη ήταν το φθινόπωρο του 2011, όταν τέθηκε το ζήτημα για δημοψήφισμα για το ευρώ, η άλλη ήταν την άνοιξη του 2012, όταν έγιναν οι εκλογές – και τώρα.

Στην **Πορτογαλία** από την άλλη, πέρα από τις διαδηλώσεις που, ακολουθώντας το ισπανικό πρότυπο, έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται γύρω από τη βουλή, εμφανίστηκε, επίσης, μια προσπάθεια νομικής αμφισβήτησης της όλης διαδικασίας της λιτότητας, στη βάση του ότι οι φορολογίες δεν είναι δίκαιες για τους φτωχούς.

http://www.euronews.com/2012/11/01/portuguese-budget-may-face-legal-challenge/

Πέρα από τις κινητοποιήσεις ωστόσο, αυξάνονται και οι βίαιες αντιπαραθέσεις- δύο ενδεικτικά δείγματα από Ιταλία και Ελλάδα.

Ιταλία: Στην πόλη της Ιταλίας Piacenza βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία της σουηδικής εταιρείας ΙΚΕΑ, όπου και πραγματοποιήθηκαν μεγάλες απεργίες διαρκείας αρκετών ημερών από εργαζόμενους – πολλοί από αυτούς μετανάστες. Κατά τη διάρκεια των πολυήμερων απεργιών συντελέστηκαν συγκρούσεις μεταξύ αστυνομίας και απεργών από τις 30 Οκτωβρίου, αλλά και στις 2 Νοεμβρίου, όταν η πρώτη προσπάθησε να μετακινήσει το μπλόκο των απεργών οι οποίοι προτίθεντο και επιχειρούσαν να εμποδίσουν τη φόρτωση φορτηγών. Η εταιρεία απέλυσε 12 εργαζόμενους, οι οποίοι θεωρήθηκαν πρωτεργάτες των απεργιών και από τις συμπλοκές τέσσερα άτομα κατέληξαν

στο νοσοκομείο. Είθισται στην Ιταλία η έννοια του συνεταιρισμού – στους οποίους συνηθίζει η σουηδική εταιρεία να καταφεύγει για συνεργασία – να εμπεριέχει την πρακτική της εκμετάλλευσης με την παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας και των συλλογικών συμβάσεων. Η τοπική αρχή της Piacenza επιχείρησε την έναρξη διαδικασίας διαπραγμάτευσης, η οποία κατέληξε με υπόσχεση των εργοδοτών να αναστείλουν την απόλυση των 12 εργαζομένων οι οποίοι θεωρήθηκαν πρωτεργάτες των απεργιών και ότι θα μεταφέρονταν σε άλλες περιοχές όπου λειτουργεί η συγκεκριμένη εταιρεία. Η COBAS – ανεξάρτητο συνδικάτο – θεώρησε τη συμφωνία απαράδεκτη, αφού θα κοστίσει ακόμα και την εκπροσώπησή της.

http://www.libcom.org/blog/all-out-strike-clashes-ikea-plant-03112012

http://repo-zine.blogspot.com/2012/11/blog-post.html

https://strugglesinitaly.wordpress.com/2012/11/03/en-all-out-strike-and-clashes-at-ikea-plant/

http://cobas.it/

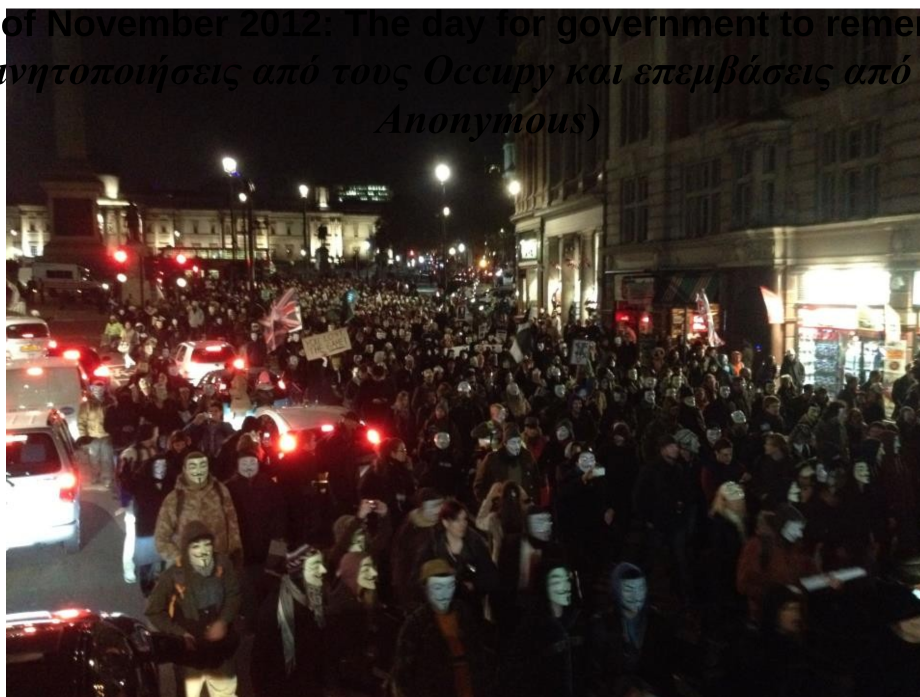
Ελλάδα: - Η πώληση της Δωδώνης και συγκρούσεις: Το 68% σχεδόν της γαλακτοβιομηχανίας «Δωδώνη» πωλήθηκε στην εταιρεία Simos Food και από την επενδυτική εταιρεία Strategic Initiatives UK LLP. Σε αντίδραση της πώλησης εργαζόμενοι και κτηνοτρόφοι έκαναν κατάληψη του εργοστασίου με σκοπό να εμποδίσουν την πώληση, την οποία θεωρούν ξεπούλημα. Οι νέοι ιδιοκτήτες προέβησαν σε μηνύσεις κατά των καταληψιών και ακολούθησε επέμβαση των ΜΑΤ, κατά την οποία προσήχθη στην εισαγγελία ο πρόεδρος της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Ιωαννίνων και μέλους του κτηνοτροφικού συνεταιρισμού. Οι καταληψίες δήλωσαν ανυποχώρητοι και η συνεδρία του Δ.Σ της εταιρείας που βρισκόταν σε διεξαγωγή κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων διεκόπη. Οι νέοι ιδιοκτήτες ισχυρίζονται ότι οι Ενώσεις έλαβαν μέρος στη διαδικασία πώλησης και υπέγραψαν για το σκοπό αυτό σύμφωνο εμπιστευτικότητας, ενώ θεωρούν ότι μια μικρή ομάδα δημιουργεί προβλήματα, αφού βρίσκονται σε επαφή ώστε οι κτηνοτρόφοι να διασφαλιστούν.

http://www.avgi.gr/ArticleActionshow.action?articleID=725421

http://tvxs.gr/news/ellada/oloklirothike-i-polisi-tis-dodonis

http://thesprotia-news.blogspot.com/

5th of November 2012: The day for government to remember (*κινητοποιήσεις από τους Occupy και επεμβάσεις από τους Anonymous*)

Ιστορικό πλαίσιο: Στις 5 Νοεμβρίου 1605 η συνωμοσία της Πυρίτιδας είχε άδοξο τέλος. Η προσπάθεια ανατίναξης του κοινοβουλίου για την δολοφονία του βασιλιά της Αγγλίας, της οικογένειας του και μελών της αριστοκρατίας απέτυχε. Εκ τότε, έμεινε ένα ποίημα και μια μάσκα.

Remember remember the 5th of November
the gunpowder, treason and plot.
I see of no reason why the gunpowder treason
should ever be forgot.

Το ποίημα αυτό ανακαλείτε για να θυμίζει στους Άγγλους πολίτες τί τους περιμένει σε περίπτωση που προδώσουν την κυβέρνηση και την χώρα. Ο Guy

Fawkes ως άνθρωπος δεν αξίζει κάποιο θαυμασμό. Όμως αν συνδέσουμε στο όνομα του την πράξη ή την προσπάθεια, τότε όλα αλλάζουν. Έτσι και οι Anonymous συνδέοντας τα γεγονότα και την φράση που είχε πει και ο V, στο V for Vendetta ‘People should not be afraid of their governments. Governments should be afraid of their people’ (Οι άνθρωποι/ λαοί δεν πρέπει

να φοβούνται τις κυβερνήσεις. Οι κυβερνήσεις πρέπει να φοβούνται τους ανθρώπους/ λαούς) φέρνουν στο προσκήνιο το ποίημα αντιστρέφοντας τους ρόλους για να θυμίσουν στον κόσμο ότι αυτός έχει την δύναμη να αλλάξει τα πάντα.

Το αποτέλεσμα? Φέτος, ίσως, η χρονιά ήταν διαφορετική από τα προηγούμενα χρόνια.
Επί ποδός αρκετές πρωτεύουσες: Ως ένδειξη διαμαρτυρίας για το τι συμβαίνει και για τις πράξεις των κυβερνήσεων οργανώθηκαν σε αρκετές περιοχές αναπαραστάσεις της τελευταίας σκηνής του V for Vendetta από τους Occupy και τους Anonymous. Στην Αγγλία περίπου 10.000 άτομα φορώντας την μάσκα του Guy Fawkes, έκανα πορεία προς το κοινοβούλιο.

* Ο συγγραφέας του V for Vendetta Alan Moore ανακοίνωσε ένα **τραγούδι ως ένδειξη συμπαράστασης προς τα Occupy, Anonymous,** αλλά και γενικότερα για την ημέρα της 5ης Νοεμβρίου. Μπορείτε να ακούσετε το τραγούδι εδώ
http://www.nme.com/news/various-artists/66995

* **Κρεσέντο επιθέσεων από Anonymous**. Χτές γιόρταζαν και φρόντισαν να κάνουν πάρτι. Από το πάρτι δεν θα μπορούσαν να ξεχάσουν τον Assange και όλους όσους πολεμούν για την ελευθερία λόγου. Κατά τα ξημερώματα, αρκετές Αυστραλέζικες ιστοσελίδες ήταν 'Tango Down' για συμπαράσταση και διαμαρτυρία.

Το μενού στην συνέχεια είχε ενίσχυση του Operation Robin Hood διαρροή Πληροφοριών, δηλαδή κωδικούς και ονόματα χρηστών της εταιρείας Paypal, και Symantec. Έπειτα, είχαμε διαρροή 30.000 κωδικούς από την εταιρεία Telecom Italy για δωρεάν ίντερνετ σε wifi hotspots. Οι εταιρείες ασφάλειας δεν έμειναν εκτός παιχνιδιού. Έκλεψαν έγγραφα από εταιρεία ασφάλειας για να τραβήξουν την προσοχή και να προειδοποιήσουν για την προπαγάνδα στις επερχόμενες εκλογές στην Ουκρανία. Η εταιρεία που δέχθηκε την επίθεση ήταν η OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe). Οι

ιστοσελίδες του προγράμματος Trapwire - λογισμικό κατασκοπείας που ανακαλύφθηκε από τα κλεμμένα έγγραφα που
δημοσιεύτηκαν στο Wikileaks - και το αντίστοιχο του ευρωπαϊκό Indict δέχθηκαν επιθέσεις. Στην συνέχεια στήριξαν την προσπάθεια αρκετές ομάδες και ‘χάκαραν’ αρκετές σελίδες - βάζοντας διάφορα μηνύματα για την ελευθερία και για τον αγώνα για επανάσταση - όπως η σελίδα του αμερικάνικου καναλιού NBC, η σελίδα της Lady Gaga, η σελίδα ImageShack και αρκετές αυστραλέζικες.

Για επιδόρπιο άφησαν το καλύτερο. Ήταν η σειρά των τραπεζών και των μεγάλων εταιρειών. Η σελίδα της Αργεντίνικης τράπεζας Caja Popular υπέστει σοβαρότατες επιθέσεις και ζημίες με το αποτέλεσμα:
Η σελίδα ανέκτησε τον έλεγχο αργά την νύχτα, αλλά ακόμη εμφανίζονται errors αφού μέχρι στιγμής δεν κατάφεραν να φτιάξουν τις ζημίες, προκαλώντας αναστάτωση αφού έπληξαν ένα χρηματοπιστωτικό οργανισμό που οι συναλλαγές του στηρίζονται στην ιστοσελίδα του.
Όσον αφορά στις εταιρείες αυτήν την φορά η Sharp είχε την τυχερή της με ένα απλό deface στην αρχική της σελίδα που ακόμη και μέχρι στιγμής δεν κατάφεραν να φτιάξουν.
Happy fith of November σε όλους. Οι γιορτές αναμένονται να κρατήσουν περίπου 5 μέρες σύμφωνα με τον YourAnonNews. Stay tuned.

Υ.Γ.
Μια πιο εκτενής αναφορά στην ιστορία της έμπνευσης: http://defiancev.blogspot.com/2011/07/blog-post_26.html

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

1. Η ΕΡΑΣ σε διαμαρτυρία ενάντια στο μνημόνιο λιτότητας

Ενάντια στην αθλιότητα της εθνικής "ομοφωνίας" ότι το μνημόνιο, που φορτώνει τις ζημιές των τραπεζιτών στους εργαζόμενους, είναι μονόδρομος. Ενάντια στην πολιτική λιτότητας που οδηγεί στην κοινωνική οπισθοδρόμηση και την εξαθλίωση μεγάλου μέρους της κοινωνίας.

Διαμαρτυρία

έξω από την Βουλή, Πέμπτη 8 Νοεμβρίου,
ώρα 4.00

http://erascy.blogspot.com/

2. Το συνδικαλιστικό μέτωπο

Η ΟΕΛΜΕΚ κάλεσε μεν τις άλλες συντεχνίες σε κινητοποίηση, αλλά οι εσωτερικές τριβές δείχνουν και τα προβλήματα που υπάρχουν ακόμα στον τομέα της ταξικής συσπείρωσης και συνείδησης. Η Προοδευτική ήταν η παράταξη, η οποία επέμενε έντονα στην υιοθέτηση μέτρων αντίδρασης στην λογική της λιτότητα και στην Τρόικα. Ο πρόεδρος της ΟΕΛΜΕΚ, ο οποίος πρόσκειται στον ΔΗΣΥ αλλά, σύμφωνα με καταγγελίες, κάνει και πολιτική με άξονα το άτομο του, για ένα διάστημα φάνηκε να προσπαθεί να αποφύγει το θέμα. Μετά υιοθέτησε τις θέσεις για αντιδράσεις οι οποίες συμφωνήθηκαν από όλες τις παρατάξεις και για αυτό έγινε και η έκκληση για συντονισμό των συντεχνιών. Αλλά, σύντομα και πάλι, η διαφορά προέδρου και Προοδευτικής φάνηκε να εμφανίζεται δημόσια.
http://proodeftikikath.blogspot.com/

Την Τετάρτη 30/10, η ΣΕΚ καταδίκασε τη διαπλοκή στο «τραπεζιτικό σύστημα» και έκανε λόγο για «ύποπτο και πονηρό τραπεζιτικό κατεστημένο με δικό του κώδικα δεοντολογίας.»

Την ίδια μέρα, η ΔΕΟΚ έκδωσε δική της ανακοίνωση μετά από συνεδρίαση στην Λεμεσό, όπου πήρε «απόφαση για ανάληψη δράση και κινητοποιήσεις σε αντίδραση προς αντεργατικά μέτρα της τρόικα».

Αντιφασιστικές Εκδηλώσεις

«Ούτε στην Κύπρο, ούτε πουθενά – Τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», ήταν το κεντρικό σύνθημα στις δυο αντιφασιστικές πορείες στην Λευκωσία στις 20 Οκτώβρη και στην Λεμεσό στις 26 Οκτώβρη.

http://antartescy.blogspot.com/

Σπόντες

- **Ο εταιρικός φόρος:** Το ότι οι Γερμανοί, και όχι μόνο, θα έθεταν ζήτημα εταιρικού φόρου, μπορεί να το δει κάποιος και από την περίπτωση της Ιρλανδίας. Το ότι το θέμα θεωρήθηκε κλειστό από την αρχή με την Τρόικα, θα μπορούσε να θεωρηθεί η εσωτερική υποχώρηση της κυβέρνησης στο κεφάλαιο – το οποίο βέβαια, αμέσως, μετά έδειξε ότι το παίζει σε διπλό ταμπλό, αφού παραβιάζοντας τη συμφωνία, ζήτησε κατάργηση της ΑΤΑ. Η επιστροφή του θέματος τώρα, απλώς σημαίνει ότι αρχίζει και η ευρύτερη, πέρα της Τρόικα, συζήτηση για το θέμα. Και εδώ, θα πρέπει να ακουστεί και η τοπική φωνή, υπέρ της αύξησης του εταιρικού φόρου. Είναι ένα μέτρο που μπορεί να αποφέρει εισοδήματα και όπως είχε πει και ο Σταυράκης παλιά (τότε που μπλοκαρίστηκε η

φορολόγηση του πλούτου στην βουλή, το 2010), οι μεγάλες εταιρείες δεν έρχονται στην Κύπρο μόνο για τον εταιρικό φόρο, αλλά και για τις υπηρεσίες, τη γεωπολιτική θέση και το ευρύτερο θεσμικό ή άλλο περιβάλλον. Το ότι είχαμε τις εταιρείες του Τσοχατζόπουλου, τί κέρδισε η κοινωνία; Μερικοί κέρδισαν μίζες. Οι υπόλοιποι; Να γίνει μια δημόσια συζήτηση, όπου θα παρατεθούν στοιχεία, λ.χ. και για άλλες χώρες με 11% η 12%. Διότι το να θεωρούν μερικοί τον 13° και την ΑΤΑ αναλώσιμα αλλά όχι ένα 1% στον εταιρικό φόρο, είναι τουλάχιστον ύποπτο ταξικά – όσον αφορά, δηλαδή, στα συμφέροντα πίσω από τα πρωτοσέλιδα και τις κλισέ ατάκες των πολιτικών που θέλουν μνημόνιο χθες.

- **Ο χρόνος και η αδυναμία κατανόησης των πολιτικών.** Η επιμονή των πολιτικών της αντιπολίτευσης και πολλών δημοσιογράφων, ότι, τάχα μου, χάθηκε χρόνος, όχι μόνο είναι λανθασμένη γιατί με την πάροδο του χρόνου ξεκαθαρίζει και το τοπίο των σημείων, όπου μπορεί να στηριχθεί η κυπριακή θέση για να διαπραγματευτεί (όπως λ.χ. η δημιουργία του ESM και άλλες σχετικές αποφάσεις για τον τραπεζιτικό τομέα), αλλά το όλο επιχείρημα ότι θα σκεφθούν τώρα οι Ευρωπαίοι τον εταιρικό (ενώ πριν, θα είχαν έλλειψη προσοχής και θα τους ξεγελούσαν μερικοί) είναι τόσο αστείο που είναι να απορεί κανείς αν είναι προϊόν έστω κακής κατανόησης, η αποτέλεσμα της «πίστης» του λογοκριτή, ότι όταν ξεκινήσει μια υστερία, δεν θα αρθρωθούν οι λογικές ερωτήσεις.
- **«Περισσότερη Ευρώπη» σημαίνει αύξηση του εταιρικού φόρου:** Όταν ο υποψήφιος του ΔΗΣΥ δήλωνε στην Γερμανία ότι είναι υπέρ της γερμανικής θέσης για «περισσότερη Ευρώπη», θα έπρεπε είτε ο ίδιος, είτε οι αρμόδιοι της εκστρατείας ή του κόμματος, να συνειδητοποιήσουν ότι αυτή η θέση συνεπάγεται αύξηση του εταιρικού φόρου. Αυτά λένε και οι «ειδήσεις» που διοχετεύονται για να κατασκευάσουν πανικό – και τις οποίες ο ΔΗΣΥ, είτε ακολουθεί, είτε βοηθά στην κατασκευή τους – και οι οποίες είναι απλώς γνωστές θέσεις του Βερολίνου που προβάλει την οικονομική (που συμπεριλαμβάνει και την φορολογική) ενοποίηση ως βασικό μέρος της

πολιτικής ομοσπονδοποίησης. Και πολιτικά και λόγω συμφερόντων όσον αφορά στη διακίνηση κεφαλαίων. Η αντίφαση συγκυριακής ρητορικής στο δημόσιο λόγο και συνεπειών είναι κάτι περισσότερο από κραυγαλέα. Δεν ανακάλυψαν τώρα το θέμα οι Γερμανοί. Η ανακάλυψη της τασιηνόπιττας είναι ενδιαφέρον φαινόμενο, αλλά οι συνέπειες είναι που μετρούν. Και όπως δείχνει και η κυπριακή ιστορία, μπορεί η ρητορική να τις λογοκρίνει, αλλά επανέρχονται με αδίσταχτη λογική.

- **Η γκάφα του Φιλελευθέρου: ώστε υπάρχει και ξέπλυμα γύρω από τον εταιρικό;** Αφού λοιπόν η αρχισυνταξία του Φιλελευθέρου, μας ανακοίνωσε μόνη της ότι υπάρχει διασύνδεση «ξεπλύματος χρήματος» και «εταιρικού φόρου», τότε μάλλον το θέμα δεν αφορά στη φορολογία (μόνο) αλλά και τον ελέφαντα στο σαλόνι μας: τις τράπεζες. Φοβούνται μερικοί ότι θα ανοίξει το θέμα της Λαϊκής της δεκαετίας του 1990; Άλλωστε ο διορισμός του κ. Φιλίππου ήταν που ήταν παράξενος. Δεν είναι, όμως, σοφό να αυτοκαρφώνεται μια θέση – όπως φαίνεται να έκανε ο Φιλελεύθερος. Η εμμονή για κατασκευή υστερίας γίνεται συχνά μπούμερανγκ. Να συζητήσουμε, λοιπόν, για τον εταιρικό φόρο εσωτερικά, αλλά και να ξεκαθαρίσει τί κάνουν οι δικηγόροι «μας», όταν εγγράφουν διάφορες εταιρείες.
- **Προς Λ. Χριστοφόρου: σύναξε τον Αβέρωφ.** Αφού αυτοχρίστηκε εκπρόσωπος της «λαϊκής δεξιάς», ο κ. Χριστοφόρου, καλό θα ήταν να εξηγήσει στον Αβέρωφ μερικά πράγματα. Όταν, λοιπόν, λέει ένας βουλευτής ότι η παγοποίηση της ΑΤΑ είναι το ίδιο με την κατάργησή της, λέει ουσιαστικά ότι η προσφορά των εργαζόμενων για μερικά χρόνια (η παγοποίηση) είναι το ίδιο με την αφαίρεση των αυξήσεων τους για πάντα. Σαν να συμμετέχεις σε κάτι που συμφωνείς να προσφέρεις 15 ευρώ τον μήνα και μετά έρχεται ένας τύπος και σου λέει ότι θα ήταν καλύτερα να έδινες για πάντα το ποσό. Διότι κ. Χριστοφόρου, μπορεί τα ΜΜΕ να παθαίνουν μικρές και μεγάλες υστερίες, αλλά τελικά αυτό που θα μείνει είναι ότι το κόμμα σου αυτήν τη βδομάδα αγωνιζόταν για τον μη αύξηση του εταιρικού φόρου (κάτι που εξυπηρετεί και τον τοπικό πλούτο) ως ιερό θέμα, ενώ για την ΑΤΑ

σφύριζε αδιάφορα – ενώ ο Αβέρωφ αγωνιζόταν για την κατάργησή της. Και ίσως να ήταν καλά να τηλεφωνήσεις και στον υποψήφιο σας. Μπορείς να φανταστείς την ατάκα του μέλλοντος – χαμηλό εταιρικό φόρο για τον πλούτο και ενάντια στην ΑΤΑ για τους εργαζόμενους.

- **Μαρί: Έγιναν ασκήσεις και πάρτι ένα μήνα πριν την έκρηξη στο χώρο των κοντέϊνερ.** Το τί προκύπτει από τη δίκη στο Μαρί, θα γίνει κάποτε μια κλασική συγκριτική μελέτη για το πώς τα ΜΜΕ μπορεί να λογοκρίνουν και να παραποιούν τα γεγονότα. Το πιο ωραίο πρόσφατο μαργαριτάρι προέκυψε από ερώτηση δικηγόρου: ρώτησε ένα κύριο του ΓΕΕΦ, αν είναι αλήθεια ότι ένα μήνα πριν την έκρηξη, στις 3 Ιουνίου, έγινε άσκηση, παρέλαση και πάρτι στο χωρο των κοντέϊνερ στο Μαρί. Ο κ. Καρεκλάς, από το ΓΕΕΦ, το επιβεβαίωσε. Ιδού, ο αποκαλυπτικός διάλογος: Δικηγόρος – «*Δεν σε παραξένεψε που δυο χρόνια μετά που έλεγαν για τους κίνδυνους, έκαναν άσκηση με πυρομαχικά και φωτοβολίδες και έκαναν και πάρτι; Δεν διερωτήθηκες για τους κινδύνους;*» Και ο κ. Καρεκλάς του ΓΕΕΦ – «*Καθ' οδον προς την Λευκωσία έκανα αυτήν την σκέψη.*» Λαμπρά. Ιδού, λοιπόν, σε ένα λογοκρινόμενο τεκμήριο μια αλήθεια που συμπυκνώνει και τα επιμέρους. Ενώ, είχε γίνει η σύσκεψη τον Φεβρουάριο του 2011, για να ληφθούν δείγματα πυρίτιδας και μετά να καταστραφούν όσα κοντέϊνερ ήταν επικίνδυνα (και ο στρατός δεν έκανε τίποτα), τον Ιούνιο έγινε και άσκηση που μπορούσε να προκαλέσει έκρηξη. Αλλά κανένας, μα κανένας, δεν ανησύχησε. Και οι εφημερίδες που έγραφαν ότι κ. Ιωαννίδης, τάχα μου, "προειδοποιούσε για τον κίνδυνο"; Βέβαια, αυτό το παραμύθι ξέφτισε και από την καταγραφή του τί έγινε εκείνο το βράδυ (οι "οδηγίες" που δόθηκαν λ.χ. στους νεαρούς στρατιώτες) αλλά και από την μαρτυρία του Γεωργιάδη που υποτίθεται ότι ήξερε, επίσης – και ήταν «φίλος» του. Ακόμα, ένα άβολο τεκμήριο για τους υπεύθυνους της βάσης – έβλεπαν και δεν τους πέρασε απ το μυαλό ο κίνδυνος; Οι άλλοι του ΓΕΕΦ; Αλλά το ζήτημα πάει βαθύτερα: είναι δυνατόν να μην ήξερε για την άσκηση της 3 Ιουνίου ο κ. Πολυβίου, όταν έκανε την υποτιθέμενη έρευνα του; Γιατί δεν είχε μάρτυρα και δεν άρθρωσε σχετική ερώτηση στα δημόσια θεάματα του ή αναφορά στο

κείμενό του; Τί ήθελε να συγκαλύψει; Τα ΜΜΕ λογόκριναν για ένα μήνα το θέμα της μη-εκκένωσης και μετά το ανέφεραν για να απαιτήσουν (μια μερίδα τουλάχιστον) λογοκρισία και πάλι. Δεν υπήρχε ένας δημοσιογράφος να ρωτήσει για αυτήν την άσκηση, την παρέλαση, το πάρτι και τα πυροτεχνήματα; Αλλά και να ήθελε κάποιος να κάνει έρευνα θα τον άφηνε ο αρχισυντάκτης; Ή ο ιδιοκτήτης; Προφανώς, δεν χρειάζεται σύσκεψη. Η λογοκρισία είναι ενσωματωμένη. Και είχαμε, την περασμένη εβδομάδα και μια αναφορά στα «χόρτα που δεν κόπηκαν». Μια ακόμα τεκμηρίωση ενός λογοκρινομενου θέματος. Και μιας ανάλογης ευθύνης. Αλλά να αναφέρουμε ένα σκάνδαλο κάθε φορά.

- **Προς συνδικαλιστές του ΔΗΚΟ:** Θα ήταν καλά, να διαβάσετε το κείμενο του κ. Καρύδη στην Αλήθεια όπου, αφού παραδέχεται ότι πολλές πιέσεις βασίζονται ουσιαστικά σε μύθους, καταλήγει ότι μια κυβέρνηση του ΔΗΣΥ θα είναι πιο φιλική προς την ιδέα των ιδιωτικοποιήσεων – και σε άλλες παραχωρήσεις. Κάτι υπογράφηκε αλλά κάποιοι προγραμματίζουν στην πλάτη σας άλλα.
- **Προς υπεύθυνους του τμήματος διεθνών ειδήσεων του Φιλελευθέρου:** Επειδή το τμήμα είναι σχετικά καλό, μια παρατήρηση για μια κραυγαλέα πια αντίφαση. Όταν το σαββατοκύριακο υποχρεώθηκε ακόμα και ο ΟΗΕ να καταδικάσει τις εκτελέσεις στρατιωτών από τους ισλαμιστές στην Συρία, το να έχετε «είδηση» μια ανακοίνωση του «παρατηρητηρίου» της ισλαμικής αντιπολίτευσης με την αναπαραγωγή των γνωστών, χωρίς ίχνος αναφοράς για τη διεθνή είδηση της ημέρας (σχετικά με τις εκτελέσεις), δεν ήταν απλώς κάτι που ξέφυγε. Είναι αποτέλεσμα κεκτημένης ταχύτητας. Η εποχή της αναπαραγωγής/copy paste από την προπαγάνδα της αντιπολίτευσης θα έπρεπε να είχε πια ξεπεραστεί. Είχε πέσει αρκετός κόσμος θύμα της προπαγάνδας – και κάνουν και τα εμιράτα θεάματα που πουλούν. Αλλά μετά από τόσο χρόνο, το να πιστεύει κάποιος μια χοντροκομμένη προπαγάνδα, είναι αστείο. Άλλωστε η γεωπολιτική πραγματικότητα είναι σαφής – ή μήπως τα εμιράτα αγαπούν την

δημοκρατία και η Τουρκία είναι ο "καλός γείτονας" σε σχέση με την Συρία;

- **Η Ιωάννα διαβάζει τη σκέψη ή θέλει να το παίζει λογοκριτής;** Οι «οικολόγοι», όπως ονομάζεται η οργάνωση γύρω από τον Περδίκη, έβγαλαν μια ενδιαφέρουσα ετυμηγορία; 13 υπέρ Λιλλήκα, 13 υπέρ Αναστασιάδη και 13 λευκά. Όταν ρωτήθηκε, αν τα 13 λευκά 9 (το ένα τρίτο) μπορούν να θεωρηθούν και ψήφοι για το Μαλά, η Ιωάννα το έπαιξε μέντιουμ: Αποφάσισε ότι και οι 13 που έριξαν λευκό ήθελαν αυτόνομη κάθοδο. Κοιτά να δεις που στους «οικολόγους» ψηφίζουν, αλλά ξέρουν από πριν οι «ηγέτες» τί θα ψηφίσουν. Γιατί τότε δεν είχαν και τον Μαλά και την αυτόνομη κάθοδο στις επιλογές; Μήπως φοβάται κάτι η «ηγεσία»; Προφανώς, υπάρχουν και υποστηρικτές του Μαλά και της αυτόνομης καθόδου, αλλά το αποτέλεσμα είναι και ένα είδος ήττας των Περδίκη – Ιωάννας: ο ένας ήθελε Λιλλήκα και η άλλη Αναστασιάδη και το ένα τρίτο τους άφησε σύξυλους, έστω και αν του λογόκριναν τις επιλογές. Είναι ενδιαφέρον ότι παρά τις ανοησίες των δύο, μια μερίδα των, έστω και των λίγων, ψηφοφόρων ή στελεχών τους, δεν τους ακολουθεί ή/ και, μπορεί να διαφωνεί αρκετά μαζί τους.
- **Πάντως το Ρόιτερς…** είχε μια πολύ πιο αξιοπρεπή και τυπικά δημοσιογραφική αναφορά στην κυπριακή πολιτική σκηνή, ακόμα και στην ανταπόκριση για το insufficient των συνομιλιών με τη Τρόικα. Αναφερόμενο στη δήλωση του Προέδρου ότι θα κατεβεί και ο ίδιος σε διαδήλωση για τα δικαιώματα των εργαζόμενων, η ανταπόκριση την παρουσίασε ως δείγμα του πόσο έντονα νοιώθει η κυπριακή κυβέρνηση για θέματα όπως η ΑΤΑ, για να συμπληρώσει επεξηγηματικά ότι η αριστερή κυβέρνηση έχει «βαθιές ρίζες στο εργατικό κίνημα».

Επιλογές από τα blogs

1. A Note on Turkey and the Kurdish Issue: “Hearts & Minds” out the Window

http://www.zenonastziarras.com/2012/11/a-note-on-turkey-and-kurdish-issue.html

2. Για-τα-20-μελοποιημένα-ποιήματα-της-κατερίνας-γώγου

http://bosko-hippydippy.blogspot.com/2012/11/20-cd.html

3. Μάγια Φερνάντες Αλιέντε
Η συνέχεια της ιστορίας με άλλο όνομα

http://www.tanea.gr/kosmos/article/?aid=4764755

4. Η Νύχτα των Κρυστάλλων, 9 Νοεμβρίου 1938

http://greek-documentaries.blogspot.com/2012/06/bbc_06.html

5. Κώστας Αρβανίτης: Υπηρετούμε τη δημοκρατία, όχι τη Νέα Δημοκρατία

http://ilesxi.wordpress.com/2012/11/04/κώστας-αρβανίτης-υπηρετούμε-

6. Καπιταλιστικός Μεσαίωνας : Χονγκ - Κονγκ

http://atheatoskosmosps.blogspot.gr/2012/10/o.html